

τῆς οὐσίας, τῶ ἀριθμῶ, πάντοκράτορ Θ, καὶ ὑποστάτα τῶν ἑλών, θεῶ: ἐν τῶ νῦν, καὶ ἐν τῶ μέλλοντο. Ως δ' ἐπ' αὐτῶν ἀναξίως καὶ παρνόμως προσβαίτα εἰς τὸν τῆς μενεμβασίας ἀρχιερατικὸν θρόνον: ἔχει καθ' ἡμέραν, καὶ γεγυμνωμένον πάσης ἱερωσύνης καὶ ἀρχιερατικῆς ἀξίας, τὸ σινώλον. Οὕτως, ἐν ἀγίῳ δόξα φαινόμεθα πνῶματι. Πάντας δὲ, ἐν ἁπλοῦς ἀποστολικῶν θεολογικῶν ἰερωσύνης, ἔχομεν ὀλογομησίας καὶ συγχωρησίας, ἐν ἀγίῳ πνῶματι. Μάλιστα δ' ἐ, ἵσως ἐ κατὰ ρατ Θ, ἐκεῖ Θ, ἰφώρ σεν: ἡ μετρίότης ἡμῶν, τῆ παρὰ δ' οὐρανῶν ἐξουσία πῦθεις, καὶ ζωαρχικῶν, καὶ πατρὸς κροπερῶν πνῶματ Θ, ἐχει ὀλογομησίας, καὶ συγχωρησίας, καὶ λελυμίας, καὶ ἐλάθεις, δ' ἐ μὲν πὶ καὶ ἐς χῆς. Οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν, ἐν ἀγίῳ δόξα φαινόμεθα πνῶματι. Οὐ αὐτὰ περακτικῆ ἀμέσως, ἡ προσκυνητῆ τῶ πατρὸς ὑπ' ἀρχὴ ὑπὸ σασίς. Οὐδὲν τῶν ἀπαιτητῶν δηλοποιῶμεν ἰερωσύνης, ἔχομεν ἰερωσύνης: μήτε μὲν συγχέοιτο ἕλως τῶ ὀλογομησίας ὑπ' αὐτῶν ὀφρῶσιν. Ως εἶνεκα καὶ ἡ παρὰ ἡμῶν ἐγγραφὸς ἀπὸ φασίς ἐν ἐγκύκλιον ἐπιστολῆς ἀπλελυτῶν εἶδει.

ἐγκύκλιον, id est, παρνοσμία.

ΕΙΧΕ ΔΕ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΗΣ
πμίας πατριαρχικῆς χει
ρὸς το.

Ἡ μεμνῆ ἰουρίω,
ΝΘΖ ΤΒ Π:

Ὁμοίως ὁ πατριάρχης δ' ἐν ἔγραψε μόνον τῶν τῶν καθάρσεων τῶν Ἀρσενίω: ἀμὴ καὶ εἰς τῶν κρήτων, καὶ εἰς τῶν κυθηρα, καὶ εἰς ἄλλας τῶν τῶν Βασιλικῶν, ὅπου ἦσαν ὀρθόδοξοι, ἐγγραφὸς καθάρσεων εἰς ἐν ἱερεῖς: ὅπ' ἔχειροτονήσῃ, καὶ ὅσοι ἔχουσι αὐτῶν διὰ ἀρχιερέων, νὰ εἶναι ἀφωρομησίας. Εἰ δ' εἶδε γὰρ ἀδελφῶν τῶν χειροτονηθέντων ἱερέων καὶ διακόνων: νὰ ὑπὸ ἀγαθὸν εἰς ἄλλας ἀρχιερεῖς νομίμως: νὰ χειροτονήσῃ αὐτῶν δ' ὀφρῶν φρεῶν κατὰ νόμους: ἐπειδὴ καὶ ἡ πρώτη, δ' ἐμῆτον χειροτονία, διὰ τὸ εἶναι ἔξω κανόνων.

κοι-

mero, omnipotentis, cunctarūq; conditoris, Dei: tum in hoc, tum in futuro, seculo. Rursus eadē mediocritas nostra, eundem, ut indignē, & conculcatis legibus, in Pontificalem Monembasiæ sedem progressum, constante sententia inde deiecit, & pro delecto habet: omni prorsus sacerdotio, & Pontificia dignitate, exutum. Hæc est sententia nostra: quam S. Spiritu autore approbato in ipsum pronunciamus. E contrario uerò, cunctos pios Christianos, ubicumq; locorum sunt, benedictione nostra prosequimur, veniamq; illis peccatorum damus, de uoluntate & ope S. Spiritus. Maximè autem illos, quoscumq; execratus iste à communione Ecclesiæ elecit: mediocritas nostra, omnipotente potestate diuini, uiuifici, & omnipotentis, Spiritus, benedictos censet, & ueniam consecutos, solutosq; & liberos uinculo & reatu. Hanc sententiam de ipsis etiam, per spiritum S. pronuntiamus: cuius causa immediatè producturū adoranda Patris est hypostasis. Vnde cunctis, quibuscunque in locis sunt, recte sentientibus Christianis, nota facimus, quæ contra eum egimus: ut ne omnino quisquā ad ipsum accedat, tanquam uestigiū habentem sacerdotij: neq; ullo modo confundatur effusa ab ipso excommunicatione. Quibus de causis, etiam hæc scripta sententia nostra, sub communis ad omnes Epistolæ edita est forma.

Excommunicatio Arsenij,

Depositio & degradatio.

Piorum solutio & restitutio.

Subscriptum quoq; Veneranda Patriarchæ manu erat, Mense Iunio, Indictione XII.

Tum Patriarcha, non tantum hanc Arsenij deturbationem scripsit: verum etiam in insulas Cretam & Cythera, aliāq; loca Venetorum, in quibus p̄ij, recte de Religionē sentientes, debebant, Sacerdotum ab illo ordinatum, et illū pro Pontifice habentium, de iedtionem & excommunicationem prescripsit. Potestatem uerò fecit respicientibus Sacerdotibus & Diaconis, conferendi se ad alios, legitime factos, Pontifices: qui eos de integro, secundum leges ordinarent: quandoquidem illa prior, nō esset ordinatio, quia extra Canones:

Exempla depositionis huius, in cōplura loca missa.

Itaq;

λοιπὸν, ὡς ἕκαστε τῶν τῶν ὁ πατριάρχης: ὅτι τοιαῦτα γράμματα ἀπέστειλεν ὁ πατριάρχης κατ' αὐτῶν: δὲ ἐδ' ἠκούθη δόξαι τὴν ἐπιτροπὴν τῶν, ναὶ σαματίση πλέον εἰς τὴν μονεμβασίαν: ἀμὴ ἐμίσθωσεν ἀπὸ ἑκείνου τῶν ἀμα: καὶ ὑπέγευε εἰς τὸν πάπαν καὶ αὐτὴν φέρει εἰς αὐτὸν λόγους σκληροὺς καὶ φεβερῶς, καὶ εἰς τοὺς καρδινάλιους: ὡς ὅτι οἱ ῥωμαῖοι τοῦ πάπαν ἔχον διὰ αἰρετικῶν, καὶ τοὺς καρδινάλιους.

Ακρίσας δ' ἐ τῶν τοῦ πάπας: ἤξωροντα, ὅτι αὐτὸς ὁ ἀρσένιος εἶναι πολλὰ σοφώτατος, καὶ μέλος τῆς ἐκκλησίας τῆς πρεσβυτέρας ῥωμαίας: ἐξελάσει πολλὰ πρὸς τὴν αὐθεντίαν τῆς Βενετίας κατὰ τῶν ῥωμαίων, καὶ χριστιανῶν. Καὶ ἔλαβεν αὐτὴν ὁ αὐτὸς ἀρσένιος καὶ τὴν ἡγεμένην εἰς τὴν αὐθεντίαν: καὶ ἐγένετο πολλὴ σύγχυσις καὶ ταραχὴ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν ῥωμαίων εἰς τὸν μέγαρον Γεώργιον. Καὶ ἐκινδύωσεν πολλοὶ τῶν ῥωμαίων, ναὶ θανάτωθεν δὲ ἀναγκασίας τῶν αὐτῶν ἀρσενίων. Ἀμὴ, ὡς ἐλογιάζει, δ' ἐμ' ἐπέτυχεν: καὶ δόξα τῷ μικροῦ τῶν ἀπέθανεν, ἀμετανόητος, εἰς τὸν ἀφορισμὸν: καὶ ὑπέγευε ἡ ψυχὴ αὐτῶν, ὅπως τῶν νεσερῶν τοῦ αἰρετικοῦ, καὶ τῶν ὀπλοῦσιν. Καὶ ἐβρέθη μετὰ κρητὸν, τὸ ἐλεεινὸν αὐτῶν κρημνὸν μαύρον, τυμπανιαῖον. Καὶ ἦτον φόβος καὶ τρόμος, ναὶ τὸ ἰδεῖν ἀνθρώπων.

Τῶν τῶν ὁ σαρταῖος ἐπῆρε τὴν μεθώνη ἀπὸ ἀσπίδος: ὅπως τὴν τὴν ἐρίζαν οἱ Βενετικοὶ. Καὶ ὅλας τοὺς ἀνδράσιν, γέροντας καὶ νέους, ἕως δ' ὡδ' ἐκτελέσθη. Καὶ ὅρασε, καὶ ἐκτελέσθη δ' ὅσοι πύργους μετὰς κεφαλῶν αὐτῶν: καὶ φαίνοντα ἕως τῆς σήμερον. ἦτον ἡ τότε εἰς τὰς χίλια περὶ ἀκρόσια, ἀπὸ χρεῖσιν γεννήσεως.

Ἐπὶ δ' ἐ τῆς πατριαρχείας τῶν ἀνω γεγραμμένων κυρῶν παχόμιον, ἀπέθανεν ὁ αὐτὸς σαρταῖος Παλαιζίτης: βασιλεύσας χρόνον τριαντασενεῖα. Καὶ ὅτι τῆς βασιλείας τῶν ἐγιναν πατριάρχαι αὐτοὶ, ὅπως ἔγραψαμεν ὀπίσω.

- Νηφών, ὁ θεσσαλονίκης.
 - Διονύσιος, ὁ πρῶτος πατριάρχης.
 - Μάξιμος, ὁ σερρών.
 - Νηφών, ὁ πρῶτος πατριάρχης.
 - Ἰωακείμ, ὁ δράμας.
 - Παχώμιος, ὁ ζιχνοῦ.
 - Ἰωακείμ, πάλιν τὸ δεύτερον.
 - Παχώμιος, πάλιν καὶ αὐτὸς τὸ δεύτερον.
- Ἐπὶ τῆς πατριαρχείας τῶν τῶν κυρῶν Παχόμιον, ἀπέθανεν, ὡς εἴπαμεν, ὁ σαρταῖος, ὅπως ἦτον

Ἦος Pachomio Patriarcham agente, die suū obijt, uti dicunt, Sultanus Baiazita, secundus

Itaque ergo, cum violator iste discipline didicisset: tales à Patriarcha literas contra se missas esse: non potuit amplius Monembasia pro pudore consistere: sed confestim se inde proripuit: ad Papamque profectus, exposuit apud eum Cardinalesque atrocibus verbis & criminationibus, quid sibi accidisset: addens Papam & Cardinales. Hæreticos à Patriarcha & Græcis censeri.

Auditis his, Papa: quod sciret, quanta, et quam eximia eruditio, Arsenij esset, cumque membrum Ecclesie veteris Romæ esse: prolixè ad Venetum Magistratum scribit, in Græcia Christianos inuehens. Quam epistolam cum ipse Arsenius eò attulisset: accidit magna perturbatio confusioque, Græca ad S. Georgium Ecclesie: ac multis Græcorum, in periculum capitis inciderunt, rebus, ita ut vehementer ab Arsenio exacerbatis. Verumtamen nil egrum, quæ sperauerat, obtinuit: sed aegritudine animi victus, mortuus est, nulla pœnitentiâ actâ, in excommunicatione: abijtque anima eius: quò Nestorij, & aliorum Hæreticorum: ac repertum est aliquândo post, miserabile corpus eius, nigrum, admodum tympani iurgens: ita ut omnes, qui id videbant, terrerentur, & contremiscerent.

Expugnauit Sultanus Baiazita Methonem vi & armis: cum eam Veneti in potestate habuissent: omnemque masculinum sexum, iuuenum: virorum, & senum, ad usque duodecimum ætatis annum, interemit. Iussu eiusdem, duæ turres ibi extructæ, imposito presidio: quæ etiam: um hodie cernuntur. Erat is annus nati Christi, millesimus quingentesimus.

Sub Patriarchatu prescripti Pachomij nostri, obiit Sultanus Baiazita: postquam triginta nouem annos Regno presuisset. Eo regnante fuerunt Patriarchæ, hi prescripti:

- I. Nipho, Thessalonica Metropolitæ.
- II. Dionysius, qui antea Patriarcha fuerat.
- III. Maximus, Serrarum.
- IIII. Nipho, iunior.
- V. Ioachimus, Drama.
- VI. Pachomius, Zichnenis, Metropolitæ.
- VII. Iterum Ioachimus.
- VIII. Pachomius, & ipse denuo Patriarcha.

Arsenius Papam adiens, inuehitur in Patriarcham.

Moritur excommunicatus.

Methone 1500. capta.

Mors Baiazitzæ.

Seliffus imp. 1512.

E.C.A. της Κ.Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

μυ. ἀνεγκασίας, hoc est, παρακινήσιως.

πρὸ τῆς μεθώνης.

ἡτου δ' αὐτοῦ βασιλῆος. Ἐγενε δ' ἐὸ υἱὸς αὐτοῦ
σαλταῦ σελήμης. Ὁμοῦς ὁ αὐτὸς πατριάρχης
ἐπιμαίνε τῷ ἐκκλησίαν τῆς χριστῆ καλῶς καὶ
θεαρέως ἔσσοντας, νὰ παύσῃ τὰ σκαῖδαλα,
αἰσυγχίσαις.

Ἐπιμαίθη δ' ἐ μετὲ ἡμέρας, καὶ ἔλαβε με
ρικὰς κληρικὰς, ἱερομάνους καὶ κροσμικὰς: καὶ
ἐπαῖγε τῷ βλαχίαι, καὶ τῷ πογδανίαι.
Καὶ ἐδ' ἐχθροῦ αὐτοῦ εἰ: αὐτὸς τῆ τῶπου
ἐκάνε, καὶ οἱ ἀρχάντες, καὶ ὁ λαὸς, μετὰ
πάσης δολαβείας: καὶ ἐφιλοδώρησαν αὐτὸν
πολλὰ. Καὶ ἔτως δολοῦ ἡσεν αὐτὸς: καὶ ἔλα-
βεν ἀπαύσαι τῷ σωσιδῆ ἢ αὐτὸς: καὶ ἤρχετο
ἐδ' ὡς εἰς τῷ πόλι. Καὶ, ὡς ἤλθεν εἰς τῷ σηλυ
βελαι: ἐφαρμάκωσεν αὐτὸν ὁ καλόγηρ
αὐτὸς, ὀνόματι Θεόδωλ: δότο ἀναγκασία
τῶν κληρικῶν. Καὶ ἐν τῷ ἄμα ἤρχισε καὶ ἐ-
ξέρνα αἷμα δότο τὸ σῶμα αὐτοῦ: καὶ κάτω δότο
τῷ πάτομ * τὰ, ἐτρέχε, καθὼς τὸ νερὸ δότο τὸ
σολινάρον *. Καὶ, ὡς ἴδαν, ὅτι ἀπέθανε: τὸν ἔβα-
λαν εἰς ἀμάξη, καὶ τὸν ἤφεραν εἰς τῷ μεγά-
λῳ ἐκκλησίαι. Καὶ τῆς ὥρας ἀπέθανε, καὶ ἔ-
θαψαν αὐτὸν ἐκεῖ.

Ὁμοῦς, ὡπὼ ἀπέθανε, ἄρεθη ἐδ' ὁ κύριος
θεόληπι, μητροπολίτης Ἰωαννίνων: ὁ ὀπί
ἡτου καλόγηρ Ἰῶ αὐτὸς κύριος παχωμίης. Καὶ,
περὶ νὰ φθάσῃ οἱ ἀρχιερεῖς, νὰ γένει σω-
δ' ὅ, νὰ ψηφίσῃ πατριάρχῳ: ἐδραμει εἰς
τῷ ἀδριανῆ πόλι, ὅπῃ ἡτου ὁ σαλταῦ σελή-
μης ὁ βασιλῆος: καὶ ἐδ' ὠκε τὸ πρὸς κείναι, καὶ ἐ-
φίλησε τὸ χέρῳ τῶ. Καὶ τῆς ὥρας ἔλαβε μπα-
ράτομ: καὶ ἤλθεν εἰς τῷ καθολικῷ ἐκκλη-
σίαι.

151. ΘΕΟΛΗΠΙΟΣ, ΜΗΤΡΟΠΟ-
ΛΙΤΗΣ Ἰωαννίνων.

Δείξας ἡ τῶ τὸ βασιλικὸν μπαράτι-
οριτῆς ἄρας ἐκάθησαν ὅπῃ σωδ' ἀρχιερεῖς
καὶ κληρικοί, ἐκαμίαν ὅπῃ ψήφας. Καὶ τὸ με-
κρὸν μιλύμα, καὶ τὸ μέγα, ἐδ' ὠκαν: καὶ, ὡς πατρι-
άρχης, εἰς τὸ ὑψηλότατον πατριαρχικὸν θρό-
νον ἐκάθησε: καὶ ὡς ἐθεοκλείας τὸ δικανί-
ον ἔλαβε: καὶ τῷ χριστῆ ἐκκλησίαν ἐπιμαίνε.

Λοιπὸν, ὅπῃ τῆς πατριαρχίας αὐτοῦ, τῶ κυρῶ
θεολήπι, ἀπέθανεν ὁ αὐτὸς σαλταῦ σελήμης,
βασιλῆος τρίτου: καὶ ἐγενε ὁ υἱὸς σαλταῦ σα-
λεϊμάνης, βασιλῆος.

Καὶ ὅπῃ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, τῶ σαλταῦ
σελήμη, ὅπῃ ἐζῆσε χερόνας ὀκτὼ ἔμισι, ἀλλ'
πατριάρχης δ' ἐγενε: μόνον ὁ αὐτὸς κύριος
θεόληπι.

Βασιλεύοντ' δ' ἐ τῶ αὐτὸς σαλταῦ σαλεϊ-
μάνη,

Imperator urbis. Successit ei filius Selimes.
Quo tempore idem Patriarcha Ecclesiam
Christi benepiegegebat: cessantibus offen-
sionibus & dissidiis.

Aliquot dierum spatio exaeto, comitatu
Clericorum, sacrorum & secularium ho-
minum, assumpto: Valachiam petijt, & Mol-
daviã. Ibi & a Proceribus illorum locorum,
& a nobilibus, & toto populo, summa cum
reuerentia exceptus, & liberalissimè mun-
eratus, est. Tum benedictionem ipse eis imper-
titus: cum omni comitatu suo huc in urbem
redire intendit. Verum, quando Selybriam
venit: uenenum ei Monachus familiaris, no-
mine Theodulus, coactu Clericorum aliquot
dedit. Quod simul ac hausit: superius ex ore
sanguinem reiebat: inferius autem è sede
sanguis effluebat, sicut ex aqua ductu aqua.
Qui ut morti propinquus erat: in currum po-
situs est, & inde in magnam Ecclesiam de-
portatus. Quã ut primum attigit: animam
efflauit, ibiq; humatus est.

Eo tempore, quo mortuus fuit, aderat Io-
anninorum Metropolita, cui nomen Theolep-
tus: qui apud prædictum Pachomium Mo-
nachus uixerat. Hic, priusquam conci-
lio congregarentur Pontifices, Patriarcha
creandi gratia: Adrianopolin peruolauit, u-
bi tunc Sultanus Selimes erat: cui, Pefcesio
dato, manum osculatus est. A quo continuo
confirmacionem potestatis accepit: indeq;
ad magnam se Ecclesiam retulit.

XVIII. P. THEOLEP-
tus, Metropolita Ioan-
ninorum.

Postquam Regias literas monstrauit: sta-
tim in Synodo confidentes Antistites, & Cle-
rici, suffragari cœperunt. Ipse de hinc, utraq;
denunciacione accepta, Patriarchica fun-
dione in se translata augustissimam sedem
conscendit: ab Heracleensi Pastorale pedum
accepit: Ecclesiam Christi pascere acce-
pit.

Ceterum, hoc Patriarcha sedente, è uiuis
excessit Selimes, tertius urbis Rex: quem in
Regno filius Suleimanes excepit.

Nec sub Regno Selime, qui octo & dimi-
diatum annos regnauit, alius, præterquam
Theoleptus, Patriarcha fuit.

Imperante autem Sultano Soleimane:

Pachomius
P. Valachia
& Molda-
uiam uisit.

Veneno
collitur.

Quomodo
Theoleptus
ei successerit.

Solimanus
imp. 1520.

ACCU

* ἐν τῷ πρῶ-
τῷ.
* σολινάρον,
δι' οὗ διέρ-
χονται ὅσ-
τα, ὡς ἀρα-
γῶ-
γός.
στὴ τῶ κυ-
ρῶ θεολήπι-
πῶς ἐγενε
κατεμάρ-
χης.
καπαρτί-
ον, τὸ πρὸς
λέγιον, ἢ
χρυσόβαλ-
λον.

μάτη: ἐκατηγόρησαν τὸν αὐτὸν πατριάρχῳ
 εἰς ἐγκλήματα σαρκικὰ: καὶ ἐγείετο σύγχυ-
 σις, μεγάλη ἐν τῇ καθολικῇ μεγάλῃ ἐκκλη-
 σίᾳ. Καὶ, σιωδ' ἔγχετο τῶν τιμω-
 τῶν κληρικῶν πρὸς τὴν: ἀπέφθιναν, ἵνα
 ζητήσωσι ὀρισμὸν πρὸς τὴν σελταῖν: να συ-
 νάξῃ ἀρχιερεῖς, να ἐξεταχῆ αὐτῆ ὑπόθε-
 σις τῆς κατηγορίας τῆ πατριάρχῳ: ἡ ἀλήθεις
 εἶναι, ἡ ψέματα: ὅτι καὶ οἱ κατηγοροί, καὶ οἱ μάρα-
 τυρες, ἀξιοπίστοι ἦσαν. λοιπὸν, ὡς ὑπῆρξαν οἱ
 κληρικοὶ εἰς τὸ βασιλικὸν δῖβαλῆ: ἔλαβαν τὸ
 ὀρισμὸν. Καὶ, ὡς ἠτοίμαζαν, να εἰλαβῆ, να συ-
 νάξῃ τῶν ἀρχιερεῖς: ἐκάθησαν αὐτῶν ἐξαίφ-
 νης, διὰ τῆς θείας ἀπάθης αὐτῶν, ὁ μέγας ἀρ-
 χιερεὺς τῶν ἀρχιερέων, χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ
 βασιλεὺς τῆ βασιλευσάντων: ὁ γνώσκων τὰ κρυ-
 πτὰ τῶν ἀνθρώπων, δικαίων καὶ ἀμαρτωλῶν, καὶ
 ἀποδίδει ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. Καὶ ἔπε-
 σεν ὁ πατριάρχῳ εἰς βαρβάν ἀδένειαν, καὶ ἐξ-
 αἴφνης ἀπέθανε. ἦτον ἡ ἡμέρα * σιωτομία: ὅ-
 ταν ἔλαβεν τὴν βασιλείαν ὁ αὐτὸς σελταῖν σκ-
 λειμάνης. Καὶ, ὡσὺν ἀπέθανε, ἔθαψαν αὐτὸν
 ἐξώθεν τῆς παμμακαρίστῃ, πηλοῦ Ἰβ πρῶτον
 πατριάρχῳ, κυρῆ παχωμίβ: καὶ φαίνονται τὰ
 μνήματα αὐτῶν ἕως τῆς σήμερον.

Καὶ, ὡσὺν ἀπέθανε τὸ πατριάρχῳ:
 ἐσιωάχησαν μερικὶ ἀρχιερεῖς, καὶ ἕκαμαν
 ψήφους, σιωδ' ἔγχετο τῶν σοφίας.

accusatus est hic Patriarcha libidinis nomine:
 catholicaq, Ecclesia magnū inde offendiculū
 et perturbatio accidit. Synodo dein huius rei cau-
 sa à reuerendis Clericis aduocata: decretum
 est, à Sultano facultatem esse petendam: ut
 Pontifices, ob inquirendum de criminatione
 Patriarchæ congregentur: verum ne, an fal-
 sum, dixerint, & accusatores, & testes: quia
 utrique viri fidedigni erant. Eūtes igitur
 Clerici in Regium senatum: mandatum & po-
 testatem inde exiulerunt. Cumquē nun-
 tios pararent, quos acciendorum Pontificum
 causa emitterent: deurbauit illam subito, di-
 uino gladio suo, summus omnium Pontificum,
 Christus Deus noster, & Rex Regum: qui no-
 nit occulta hominum, tum iustorum, tum pec-
 catorum: & unicuique præmia pro factis suis
 persoluit. Incidit enim Patriarcha in gra-
 uem morbum, & repentinò expirauit. Fa-
 ctum est hoc breui post, quam Regnum ade-
 ptus esset Suleimanes. Et, ut mortuus est:
 sepelierunt eum extra Pammacarista, pro-
 pe priorem Patriarcham Pachomium: v-
 bi amborum sepulchra etiam nunc hodie vi-
 suntur.

Patriarcha
libidinis ac-
cusatus.

Repentinò
moritur.

Sepultura
eius.

Congregati à morte eius aliquot Pontifi-
 ces, Synodo sedente, Sophiæ Anistiti suffra-
 gati sunt.

XIX. P. HIEREMIAS,
 Metropolita So-
 phiæ.

Hic cum suffragis ornatus esset Patriar-
 cha, tum Pontificum, tum Clericorum, tum
 cunctorum Christianorum: data est ei minor
 significatio, & deinde vespertino peractō ma-
 ior. Cumquē gratias egisset, pedum ab He-
 racleensi Metropolita veteri institutio & le-
 ge accepit. Tum, altissimo Patriarchico folio
 conscenso, populo Domini benedixit, & præ-
 catus est. Inde, administrationi summæ præ-
 fuit satis diu: charus habitus & à sacri, & à
 laici ordinis hominibus: propter summam
 modestiam suam: studiumq, pacis.

Patriarcha
Hieremiæ
creatio.

Eccē.

Statuit autem adire Hierosolimam: ad
 sepulchrum, in qua vita fons iauerat, Domi-
 nus noster Iesus Christus, adorandū: rebusq,
 profectiōni necessarijs comparatis, secum Cle-
 ricos, & Diaconos, & Monachos, non conse-
 cratos, duxit. Nauigarunt inde in Cyprium,
 inq, insulam egressi sunt. Ibi cum Patriar-
 cha unā cum comitatu suo esset: dissensio
 inter

Hierosoly-
man pere-
grinatio.

ιβ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ, ΜΥΤΡΟΠΟΛΙΣ
 τῆς σοφίας.

Ἦν φιοδ' εἰς τὴν πατριάρχῳ παρὰ τῶν
 ἀρχιερέων, καὶ τῶν κληρικῶν, καὶ παρὰ πάν-
 των τῶν χριστιανῶν: ἔδωκαν αὐτῷ τὸ μικρὸν
 μιλύριον, καὶ τὸ μέγα, καὶ τὴν τελείωσιν τῆ ἑσπε-
 ρινῆ. Καὶ τὴν διαχειρίσασθαι, ἔλαβε τὸ
 δικανίκιον παρὰ τῆ μητροπολίτου Ἡρακλείας,
 ὡς εἶναι τάξις καὶ νόμος: καὶ ἐπὶ τῆ πατριαρχί-
 κας ὑψηλοτάτη θρόνος ἀναβάς, τὸν τῆ κυρῆ
 λαὸν δολόγησεν, καὶ διαχίθη. Οὐ μὲν ἕκαμαν
 εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον, καίρου ἱκανόν: καὶ
 ἦσαν πῆθῃ πολλὰ ὑπό ἱεραμεινῶν καὶ κησμικῶν:
 οἱ ἦτον πολλὰ ταπεινὸς καὶ εἰρηνικός.

Ἡ βλάβη ἦ, να ὑπῆρξε εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα,
 εἰς περισκωήσιν Ἰβ ζωδ' ὄχη τάφου, τῆ κυρῆ
 μδ'. ἡμῶν ἰησὺ χριστῷ: καὶ ἐτῆ ἠτοιμάσθη, καὶ ἐπῆρε
 μετ' αὐτῶ κληρικῶν καὶ διακόνων, καὶ καλογε-
 * ἰδιώτας, ρεξ' ἰδιώτας *. Καὶ ὑπῆρξαν εἰς τὴν κύπερον

μη ἱεραμεινῶν μετὰ τῆ, καὶ διακόνων ἔξω εἰς τὸ νησί-
 νος.

Καὶ θεοσκομείου αὐτῶ τῶ πατριάρχῳ, με-
 σκαίβουλα: τὰ τῆς σιωδ' αὐτῶ, ἐκεί, σκαίβουλου
 ἀνά

αὐτὰ μέσον αὐτῶν ἔγινε. Καὶ ἔτλη μερικοὶ κλη-
ρικοὶ ἀφῆκαν τὸν πατριάρχῳ ἐκεῖ: καὶ αὐ-
τοὶ ἐμπήκαν εἰς καράβη, καὶ ἦλθαν εἰς τὴν
Κωνσταντινέπλιν. ὁ δὲ πατριάρχης ἦρθε καρ-
ράβη εἰς τὴν Κύπρον: καὶ ἐπέρασε, καὶ ὄγῃσεν
εἰς τὴν Σεραῶν: καὶ ὑπεῆγεν εἰς τὰ ἱεροσόλυμα
μέσα: καὶ τὸν ἅγιον τὰ Φορτῆ χριστῶ ἐπεσοκῦ-
νησε, καὶ ὅλας αὐτῶν ἀγίας τόπους: καὶ ἔλαβε με-
γάλλω χαράν, ὅπῃ ἤξιώθη τριαύτης χαρῆς.

συνολογεῖται
τὰ τῆ πατρὸς
ἀρχιεπίσκοποι
ἐπισημασάντων
καὶ τὸ χα-
ρίστη ἐπα-
νεκασάντων.

Οἱ ἡ κληρικοί, ὡς ἦλθαν εἰς τὴν μεγέλλω
ἐκκλησίαν: ἔμαθον πινές τῶν ἀρχιερέων τὸ
ἐλθιμοῦ αὐτῶν: ὅπῃ ἐγύρησαν σκανδαλισμέ-
νοι εἰς τὸν πατριάρχῳ. Ἐκαβαλίκοῦ πῶν τῶ
ἄρας, καὶ ἦλθαν εἰς τὸν πατριάρχῳ: καὶ μετὰ
κληρικών, καὶ μετὰ τῶν ἀρχόντων, ὁμίλησαν, καὶ
ἐσυμφώνησαν κατὰ τῶν πατριάρχῳ. Καὶ σύ-
νοδον ἐκάμαν, καὶ τὸν ἀγάλλω ἐκ τοῦ πατρι-
αρχικοῦ θρόνου. Καὶ ἔτλη ὑπεῆσαν, καὶ ἐκάμαν
ἐπανδύασιν εἰς τὸν ἁγίου Ἰωάννου, Φλωρεῖα πῶν
κόπια: καὶ ἐγίναν ὁμίῃ χιλιάδες τέσσαρες. Διό-
πτεῖς ἑμίσι χιλιάδες Φλωρεῖα ἦτον ἀπὸ
αὐτῶν πατριάρχῳ: καὶ ὡς φαίνεται
ὀπίσω ἐγγράφως, πῶν καὶ πῶν ἐκάμε
ἐπανδύασιν. Ὡς δὲ ἐκάμαν τὴν ἐπανδύασιν,
τὸ πεντήκοντα Φλωρεῖα, οἱ ἐχθροὶ τῶν αὐτῶ
κυρῶ ἱερεμίας: ἐκάθησαν ἐπὶ σιωδῶν ἀρχιερεῖς
καὶ κληρικοί, καὶ πινές τῶν ἀρχόντων ὀλί-
γοι: καὶ τὸν σωζοπόλεως, πατριάρχῳ ἐ-
κλεξάν.

κ'. ΙΩΑΝΝΙΚΙΟΝ, ΤΟΝ ΣΩ-
ΖΟΠΟΛΕΩΣ.

Ὡς γὰρ ἐκλεξάν τῶν: ἐν τῷ ἅμα καὶ αὐτῶ
ψήφως ἐκάμαν: καὶ τὸ μικρὸν μίλιμα, καὶ
τὸ μερῶν, τῶ ἐδώκαν. Καὶ εἰς τὸν πατριαρ-
χικὸν θρόνον τὸν ἐκάθησαν μετὰ πολλῆς βίας:
φοβέμενοι, μήπως καὶ ὁ κύριος Ἱερεμίας πε-
πέξῃ, ὡς ἀετὸς, καὶ ἔλθῃ εἰς τὸν θρόνον αὐτῶ:
καὶ δὲν φθάσαν, καὶ κάμω τὸν ὑποψήφι-
ον αὐτῶν. Ἀμὴ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβῶν καὶ
ἀλαβῶν χριστιανῶν, τῶ τε πόλις, καὶ τοῦ γασ-
λατῶ, ἐδέναν ὑπεῆγε, καὶ τὸν ἰδῆ, ἢ καὶ τὸν ἐ-
πεσοκωήση: μόνον αὐτοὶ, ὅπῃ τὸν ἐκάμαν, καὶ
ἐχὶ ἀλλῶ.

Καὶ, ὡς εὔλεπε ταύτῳ τὴν καταδίκην
ὁ ἐλεεινὸς Ἰωαννίκῳ: ὅπου ἐκαθέζετο εἰς
τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου: καὶ πινῶν δὲ ὑ-
πήγενε, καὶ τὸν ἐπεσοκωήση, ὡς πατριάρ-
χῳ: ἀλλ' ὑβρίζαν αὐτῶν, καὶ ἀναθεματι-
ζάν: καὶ ἐλυπαίτο πολλὰ πολλὰ: ἐχὶ μόν-
ον αὐτῶν, ἀμὴ καὶ ὅλη ἡ σιωδῖα αὐτῶ:
καὶ

inter ipsos exorta est. Unde accidit, ut nonnul-
li Clerici, relicto ibi Patriarcha, navi conscen-
sa, redierint Constantinopolin. At Patriarcha,
navim in Cypro pactus: traiecit, in terram
exscensum fecit, Hierosolymamq. inijt. Ibi san-
ctum Christi sepulchrum adoravit, ceteraq.
sancta loca: & singularem voluptatem cepit,
quod tanta ipsum gratia Deus dignatus
esset.

Dissidium

Enimvero Clerici ut redierant ad magnā
Ecclesiam: resciverunt quidam de Pontifici-
bus reditum eorum: eos propter dissidium cū
Patriarcha redijisse. Equitantes itaq. eodem
tempore, in Patriarcheum venerunt: cum Cle-
ricisq. & Primoribus collocuti, adversus Pa-
triarcham conspirarunt: & Synodum, eius ἐ
Throno eiciendi causa, conflagarunt. Hoc con-
silio perrexerunt: & accessionem ad tributum
fecerunt, Aureos quingentos: ita ut summa to-
to fieret quatuor milliū. Antea enim, tria & di-
midiatum Ducatorum, iam inde à primis Pa-
triarchis pedetentim procedendo, fuerant:
quemadmodum in retro scriptis apparet: qui-
nam alio atq. alio tempore amplificationem in-
duxerint. Additione illorum quingentorum,
ab inimicis Hieremie facta: considerantibus in
concilio Pontificibus & Clericis, ac de nobili-
tate paucis quibusdam, Sozopolitanus ele-
ctus est.

Alius Patri-
archæ im-
proba de-
gnatio, &
Charatzij
auctio.

XX. P. IOANNICIVS,
Sozopoleos Metropo-
lita.

Post electionem huius, statim ad suffraga-
tionem iitum est: indiciumq. tum minus, tum
maius, ei factum. Tum in Patriarchicum thro-
num festinanter ascendere coactus: metuenti-
bus, ne Hieremias instar aquile revolare, &
Thronum suum reciperet: priusquam ipsi suū
Patriarcham constituisent. Verum de piorum
& reuerentiam numinis honestatisq. haben-
tiū, grege τῶ urbicorū, tum Galatanorum, ne-
mo illius videndi, aut honorandi causa, acces-
sit: sed tantum, qui ipsum euexerant, nec alius
quisquam.

Ioanniciū
multitudo
nō recipit.

Huiusmodi condemnationem suā cūm cer-
neret Ioannicius, ille miser Patriarchici thro-
ni occupator: à nemine ad se accedi, nec se Pa-
triarchico honore affici: sed contumelijs inces-
sit, & diris deuoceri: valde magnum dolorem
cepit: nec ipse solum, sed & omnes gregales i-
psius:

καὶ ἐκλεξαὶ μεράλιως τὴν καταδίκην, ὅπως ἐ-
μελλεὶ νὰ ἔλθῃ εἰς αὐτὸς.

ὅτι ὁ πατρι-
άρχης ἀφ' ὅπου
ἦν ἐκεῖ.

Ομοῦς ὁ πατριάρχης κύριος Ιερεμίας, ὡς ὄ-
ρῳσκετο εἰς τὰ Ιεροσόλυμα, ἀκράσως πρὸς αὐτὸν
τοῦ ὀπιβᾶν καὶ τὸ ὄνομα Ιωαννικία τὴν ἐκ-
πανθῶσιν, ὅπως ἔκαμε; καὶ τὸν εὐχαλῶν ἐκ
τοῦ πατριαρχικῆς θρόνου αὐτοῦ, καὶ τὸν ἔλα-
βεν αὐτὸς; καὶ ἔτλη ἠνώθησαν ὁμοῦ οἱ τέτταροι
πατριάρχαι, καὶ ἐλειτέρησαν: καὶ μετὰ τὴν λει-
τεργίαν ἀφώρησαν αὐτὸν, τὸν κακῶς γεννημέ-
νου πατριάρχην: καὶ ὅσοι ἐγνωσθότησαν, καὶ
ἔγινε. Λοιπὸν, οἱ πατριάρχαι ποιήσαντες ἐκεῖ,
εἰς τὰ Ιεροσόλυμα, ἡμέρας ἑπτὰ μετὰ τὸ οἰκισθῆναι
καὶ πατριάρχης, κυρὸς Ιερεμίας, ἔσπευον εἰς τὸν
θρόνον αὐτῶν.

ὅτι ἐρχομέ-
νου τὸ πατρι-
άρχης εἰς τὴν
πόλιν, τὸν
πασίαν ὁ-
πλιτῶν.

Ὁ δὲ αὐτὸς κύριος Ιερεμίας, ὁ πατριάρ-
χος, ἤρχετο ἀπὸ γῆς, ἠγῶν τῆς σερείας, μετὰ
τῆς συνοδίας αὐτῆς, εἰς τὴν Κωνσταντινῶπο-
λιν, ἰδὲν τὰ τέλη. Καὶ, ὡς ἐπλησίασε
παύει τὰ μέρη: ὑπελήθησε τὸν καλὸν Πραι-
ποσίαν, καὶ τὸν προσκυῶσεν: καὶ ἐχαιρετή-
θησαν, ὅτι ὁ πασιᾶς ἠγάπα αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν.
Καὶ αὐτὸς ὁ πασιᾶς ὑπελήθησε εἰς τὸν πόρον;
καὶ κάμνη ἐξέτασεν εἰς μεγάλας ὑποθήσεις.
Καὶ ἔπειτα πατριάρχης: ὅτι σῆρε εἰς τὸν Γα-
λατῶν: καὶ καθεῖθεν, ἕως νὰ ἔλθῃ ἐγὼ, νὰ
σὲ δώσω τὸν τόπον σὲ. Καὶ ἔτλη τὸν ἐ-
προσκυῶσεν, καὶ ὑπελήθησε εἰς τὸν Γαλατῶν,
εἰς τὸν ναὸν τῆς χρυσοπηγῆς, καὶ ἐκάρθησε. Καὶ
(ὡς τὰ ἱεράματα) ὡς τὸ ἀκυσθῆναι ὁ λαὸς: ἐ-
δραμε. Καὶ τὸσον πλῆθος λαὸς ἦεν: ὅτι τρεῖς
ἡμέρας ἔτρεχαν, καὶ ἐφίλην τὴν ἀγίαν χεῖ-
ρα αὐτοῦ.

ἀρτῶν εἰς τὸν
βασιλέαν.

Ὡς δὲ ἦλθεν ὁ πασιᾶς, καὶ ἐκάρθησαν
εἰς τὸ διβαῖν: ἀρτῶν ὁ λαὸς, καὶ
ἐφώνησαν μεγάλη τῆ φωνῆ: σελτανε μου,
τὸν πατριάρχην Ιωαννικίου
δὲν θέλωμεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν μας: μόνον
τὸν πρῶτον θέλωμεν, ὅπου ἔγινε κατὰ τὸν
νόμον μας, καὶ κατὰ τὴν πίστιν μας. Καὶ
ἔτλη τὸ ἔκαμεν ὁ πασιᾶς ἀρτῶν τοῦ βασι-
λέως: καὶ ἄρσεν, ὅτι νὰ γένει τὸ θέλημα τοῦ
λαοῦ: ἀληθῶς ὁ πρῶτος πατριάρχης νὰ σέρ-
ξῃ τὰ πνευκὸσια φλωρῆα: ὅπως ἔβαλε πε-
λοσόπρα ἀπάνω εἰς τὸ χαρῆτξῃ ὁ ἄλλος
πατριάρχης.

ἀπόφασιν
βασιλέως.

Ἐπὶ τὴν αὐτοῦ δὲ ἐκάρθησαν ὁ πασι-
ᾶς εἰς τὸ διβαῖν: καὶ ὑπελήθησαν καὶ οἱ δύο πα-
τριάρχαι, καὶ ὁ λαὸς. Τότε ἐξεφώνησαν
ὁ πασιᾶς τὴν ἀπόφασιν τοῦ βασιλέως.
Καὶ, ὡς ἀκουσθῆναι ὁ κύριος Ιερεμίας, ὅτι νὰ σέρ-
ξῃ τὴν ἐπανθῶσιν, ἔπεν: ὅτι ἐγὼ τάτω δὲν σέργω,
μόνον κάμνω πρὸς αὐτὸν.

psius: & vehementer propter superuacuitatem
sibi condemnationem flebant.

Tunc Patriarcha Hieremias, Hierosoly-
mis adhuc versans, audiuit de illegitima Io-
annicij consensione, & tributi aggrauatione:
Thronique ab illo, sò deiecto, occupatione.
Proinde, in unum collecti quatuor Patriar-
che, Liturgiam obierunt; postquam repri-
tium Patriarcham, & priorum cœtu extermina-
runt: & omnes illos, quorum suffragijs sedem
taperat.

Adulterini
Patriarchæ
excommu-
nicatio.

Deinde, aliquot diebus Hierosolymæ a-
pud Occumenicum Patriarcham Hieremi-
am consumptis, singuli Thronos suos repeti-
nere.

At ipse Hieremias, terrâ cum suo comi-
tatu Constantinopolim versus redijt, videndi
exitus causa. Quò postquam appropinqua-
uit: obviam sibi homo Ebræo Bassæ, eum salu-
tans honorat, inter se gratulantur. Charus
enim admodum Bassæ erat. Proficiscēbatur
tunc hic in quendam locum, ob magna nego-
tia exequenda. Tunc inquit ad Patriarcham:
Vae Galatam. Ibi prætolare, donec
redeo. Tunc te in locum tuum resti-
tuam. Patriarcha, cum ei reuerenter gratias
egisset: Galatam abiit, & ad Templum Chry-
sopæ commoratus est. Hoc ubi populus re-
fiscit (ὁ rem miram) concurrerit: idq; tanta
frequentia, ut trinum in osculanda sancta ma-
nu eius absumpserit.

Hieremias
P. cum Bas-
sa colloqui-
um.

Bassæ reuerso, & pro tribunali sedente:
cunctis domo exiens accessit populus: ac cla-
more sublato, dixit: Domine noster, istum
perperam factum Ioannicum, nolumus
in Ecclesia nostra ferre: sed illum priorē
reposcimus, qui secundum leges nostras
& fidei nostræ conuenienter, factus fuit.
Voluntate hac populi ad Regem relata: fieri
iussit hoc eorum postulatum: ea duntaxat
conditione adiecta, ut antecessor Patriarcha
penderet illos quingentos Aureos: quos tri-
buto addidisset eius successor.

Commora-
tio ad
Chrysope-
gæ.

Relatio ad
Sultanum,
de eo resti-
tuendo.

Postero die Bassæ, in publico loco se-
dens, postquam eò venissent ambo Patriar-
che, cunctisque populus: sententiam Regis
clara voce recitauit. At Hieremias, auditò,
standum esse illo tributi auctu, respondit: Non
accipio ego istam conditionem, sed Pa-
triarchatu potius abeo.

De senten-
tia Regis re-
stituitur.

Verum

οδὲ

Ο δὲ Βυσεβῆς λαός, ὡς ἄκουσαν τῆτο: ἔδρα-
μαμ, καὶ ἐφίλησαν τὸ ποδ' ἄρη τῆ πασιᾶ: καὶ ἔ-
σερξαν τὴν ἐπὶ τὴν θύρασι, μὴ θέλοντ. τῆ αὐ-
τῆ κυρῆ ἱερεμίας. Καὶ ἔτλη τὸν ἄρπαξαν, καὶ τὸν
ὑπὸ ἡγῶν, καὶ τὸν ἐκάθησαν εἰς τὸν πατριαρχι-
κὸν θρόνον, μὲ τῆ μεγάλῃ τζάση τῆ βασιλέ-
ως: καὶ ἔγινε χαρὰ μεγάλη εἰς τὴν πόλιν, καὶ
εἰς τὸν γαλατῶν, τῆ ἡμέρα ἐκείνη: ὅτι ἐπανη-
γύρουν σὺ τῆς πωλησίῳ χωρῶσι.

κα. ΙΕΡΕΜΙΑΣ ΠΑΛΙΝ, Ο
πατριαρχῆς.

Ω τὸν χει-
ρομίμτορ
πατριαρχ-
χῶν.

Ὡς ἐκάθησε τὸ δ' ἄτερον εἰς τὸν ὑψηλότα-
του πατριαρχικὸν θρόνον: εἶπεν μὲν ἡραπηνμέ-
νης αὐτῷ ἀγάπη πεισσοτήτως: εἶπεν δ' ἐχθρῶς
ἔκαμε φίλος, καὶ ἐσυγχώρησεν αὐτῶν: καὶ
ἐχαίρετον ἐν ὄσμι. ὅτι, ὡς ἐξέσφαρξεν, ἡ-
του ἀνθρώπ. ἡρηνικὸς καὶ ταπεινός. Τοῦ δ' ἐ-
παρθένομιον πατριαρχῆν, αὐτῶν τὸν Ἰωαννίκι-
ον, ἀπέδ' ἴσταν ἀπὸ τὴν πόλιν: καὶ ὑπὸ ἡγε κα-
τηχυμέν, καὶ ὑβρισμέν, καὶ ὀνειδισμέ-
ν, καὶ ἀναθεματισμέν, ὡς πᾶντων
τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν. Καὶ εἰς ὀλίγον
καρὸν ἀπέθανε κακῶς καὶ ὀδυνηρῶς: καὶ δὲ-
ρήθη, ἀφωρισμέν, τυμπανιᾶ: ἔσονται,
ὅπῃ ἀφωρίσθη ὡς τῶν πτωχῶν πατρι-
αρχῶν, ὡς παρθένομιον: καὶ ἐχολιάσθη ὁ τα-
λάπωρ.

Ω τῆς κτκ
ἀίους τῆ πα-
ρανήμι.

Ω τὰς παῖτα
σπύρας τοῦ
παμπανύρη
διαβόλου.

Ἀφ' ἧ γὰρ ἔλαβε τὸ δ' ἄτερον, τὸν πατριαρχ-
κικὸν θρόνον, ὁ αὐτὸς κύριος ἱερεμίας: ἔγινε με-
γάλη σύγχυσις καὶ ταρῆχῆ εἰς τὴν μεγάλῃ
ἐκκλησίαν: καὶ εἰς πάντας Βυσεβῆς, ἱερωμέ-
νης καὶ κρομμικῆς: ἔσονται, ὅπῃ ἐσυνάχθησαν
ὅλοι οἱ γεραμματικοὶ καὶ σοφοὶ τῶν τερκῶν: ἔ-
χοντας εἰδῆσιν ἐγγράφως εἰς τὰ χαρτῆα αὐ-
τῶν: ὅτι αὐτῆ ἡ Κωνσταντινὴ πόλις ἐπάρθη ἀ-
πὸ σααθίου ὡς τῆ σελτῆν μεχεμέτη: καὶ
εὐγάλαμ Φεϊτιφᾶν*, ὅτι, ὅποιον κάσρον ἐπάρ-
θη μετὸ σααθῆ, χωρῆς νὰ προσκυνησῆ: εἰς αὐ-
τὸ τὸ κάσρον ἐκκλησία ῥωμῆικῆ νὰ μὴ δ' ἐν
ψάλλεται, ἔσ' ἐ νὰ εἶαι: μόνον νὰ τὰς χαλά-
σῃν ἐκ βάθρων γῆς. Εἶχαν δ' ἐ τῆτου τὸν Φεϊπι-
φᾶν οἱ τῆρκα κεκρυμμένον: ἔσονται, ὅπῃ ἦσαν
βεβαιωμένοι τὸν ἐπάρμον τῆς πόλις: ὅπῃ ἐκ
ψᾶν τῆ βασιλέαν, καὶ ὅλου τὸν λαόν: καὶ ἐ-
πάρθη ἀπὸ σααθῆ, ὡς εἶπαμε. Καὶ ἦσαν ἡτοι-
μασμένοι, νὰ δράμῃν μιᾶ ἡμέρα: νὰ χαλά-
σῃν τὴν μεγάλῃ ἐκκλησίαν: καὶ τὰς ἄλλας,
ὅσας εὐρέσκοντα ἐδ' ὡ μέσαι εἰς τὴν πόλιν: κα-
τὰ τὴν ἀπόφασιν τῆ Φεϊπιφᾶν, καὶ τῆ ὀρσο-
μῆ τῆ βασιλικῆ.

* φῆτιφᾶν
exponit
Theod. νό-
μεν, ἐρώτη-
σιμ.

Ο δ' ἐ

Verum enim uerò populus, audito hoc: pro pie-
tate sua accurrens, deosculatur pedes Bassæ:
auctarium approbat, quantum uis reclaman-
te Hieremia. Ita cum rapiunt, abducunt,
in Patriarchico throno locant, comitante ma-
gno Regis Tzauschæ: magna tunc letitia &
gratulatione, tum per urbem, tum Galatæ,
die illo exorta: die festo non modò ab ipsis,
sed etiam à vicinis locis, solennibus ceremo-
nijs actò.

XXI. P. HIEREMIAS,
pristino honore re-
stituto.

Posteaquam ergo hic in sublimi Throno
resedit: amicos quidem suos, maiore charitate
complexus est: inimicos uerò leniens, amicos
sibi reddidit, uenia eis data: gratulatiq̄ue
sunt sibi homines de uirtute eius: quòd is ef-
feci, ut scripsimus, homo paci deditus, & hu-
militate modesti, animi conspicuus. Illum
autem supposititium Patriarcham Ioanni-
cium, ciuitate expulerunt: qui pud factus di-
scessit: prebris contumelijs anathematica ex-
ecratione, cunctibus pijs incessantibus. Nec mul-
to tempore post, malus malè, & cum dolore,
perijt: anathematicq̄, constrictus, ceu tympa-
num inflatus, repertus est: quandoquidem à
quatuor Patriarchis, propter iniquitatē suam,
Ecclesiæ consortio spoliatus fuerat. Ita p̄nās
merito suo dignas miser dedit.

Christi imi-
tator Patri-
archa.

Formdabi-
lis condēna-
tio Ioanni-
cij.

Illa tempestate, qua ius Throni sui rece-
perat hic Hieremias: accidit magna pertur-
batio confusioq̄, magnæ Ecclesiæ: & omni-
bus pijs, tum consecrati, tum profani, ordinis.
Omnes enim literis eruditi et docti Turcarum
conuenerant: notitiam certam ex scriptis suis
habentes: urbem hanc Constantini, armis &
vi expugnatam à Sultanò Mechemeta fu-
isse. Proinde legem exhibuerunt: quacun-
que ciuitas, deditioe recusata, vi expugna-
ta esset: in eius ciuitates nulla Ecclesia Græca
sacris operandum; inò ne Ecclesiam quidem
talem ullam ibi relinquendam; esse: sed deyr-
siendam, & à fundamentis euerendam. Ha-
buerunt eam legem Turcæ occultam: cum qui-
dem de expugnatione urbis certi essent: Im-
peratorem, & populum cunctum; casum esse:
ipsamq̄ urbem, ut diximus, ferro expugnatã.
Itaq̄, parati erant, certo die concurrere: & ma-
gnã Ecclesiã, ceteraq̄, ubi bis huius Tēpla cun-
cta, ex tenore legis illius, demoliri & euertere.

Teterrima
diaboli ma-
chinatione
periculum
Ecclesiarū
Byzantiij
destruen-
darum.

Interim

Β Ο δὲ ἄρχων ὁ Ξανάκης, εἶχε μεγάλην φι-
λίαν μετὰ τῆς τότε καὶ δὴ λεοκέρη: καὶ ὑπῆρ-
χε ὁ αὐτὸς ἄρχων, νὰ προσκυῖται αὐτῷ: ὡς
εἶχε συνηθίαν κατὰ ἡμέρας, νὰ μὴ δὲμ λείπη
ἀπ' αὐτοῦ μὲν πάσης δουλοσύνης. Καὶ, ὡς
ὑπῆρξε, τῆς λέγει. ἤξωρε, ὅτι εἰς ἡμέρας πάλ-
τε, ὅσες σὰς τὰς ἐκκλησίας, καὶ τὸ πατριαρ-
χίον, χαλῶν δότ' ἐμ ἐμελίαι: ὅτι φεῖπι φῶς
αὐγῆκε: κάσρον, ὅπου νὰ πολεμῶν, καὶ νὰ
τὸ νικήσου μετὸ πάσθ' ἡ τῆς: ἐκεί ἐκκλησίας
ῤωμάικη νὰ μὴ δὲμ εἶναι τελείως, ἔδ' ἐνὰ εὐρ-
σκεται.

α τῆς σύλα
βείης.
Ακούσας δὲ τῆς τοῦ Ξανάκης: ἠλλοιάθη ἡ
ὄψις τῆς προσώπου αὐτοῦ: καὶ ἐγένετο, ὡς νε-
κρὸς, καὶ ἔτρεψε. Προσκυῖται δὲ τὸν καὶ
δὴ λεοκέρη: εὐγῆκεν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἦλθε εἰς
τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν: καὶ αὐθιγὴ εἰς τὸν
πατριαρχίον μετὰ πολλῶν δακρύων: καὶ δὲ
εἰδύετο νὰ ὀμιλήσῃ. Καὶ ὁ πατριαρχὸς ἐρώ-
ται αὐτὸν: τί εἶναι ἡ λύπη σου, καὶ τί τὸ δάκρυον;
καὶ μετὰ ὥρας τῆς λέγει. Φεῖπι φῶς καὶ ἔρο-
μὸς αὐγῆκε τῆ βασιλείως: ὅτι, ἐπειδὴ ἡ πόλις
ἐπάσθ' ἡ δότ' ἡ πάσθ' με πόλεμον: ὅλας τὰς
ἐκκλησίας τῶν χριστιανῶν νὰ χαλάσῃ, ὅπως
εἶναι μέσθ'.

α τὸν ἡγιασ-
μοῦν πα-
τριάρχην.
Ακούσας δὲ τῆς τοῦ πατριαρχῆς: ἦλθε μέ-
γας φόβος καὶ τρόμος εἰς αὐτὸν: καὶ ἐκα-
τάβην ὁ ἰδρὸς τῆς προσώπου αὐτοῦ, ὡσπερ
βροχὴ δότ' τῆς εἰς τὴν γῆν. Καὶ τῆς ὥρας
ἐκατῶν κάτω δότ' τὸ θεῖον κελδίον αὐτοῦ:
καὶ ἔροσε, καὶ αὐοῖξαν τὴν ἐκκλησίαν. Καὶ
ἐμπερῶσα τῆς εἰκόνος τῆς παμμακαρίστου
ἐσάθη: καὶ παρακλήσιν ἐκ ψυχῆς με-
τὰ δακρύων ἐψάλλε: καὶ τὴν παμμακα-
ρίστην ἠγάπησεν. Καὶ ἔτως ἐξῆλθε ἐκ τῆς ναοῦ:
καὶ τὸ μολάριον ἐκαβαλίωσε: καὶ μετ'
αὐτοῦ τοῦ ἄρχοντος τοῦ Ξανάκη, ὑπῆρξε
εἰς τὸν πασιῶν: ὅτι εἶχε πάρρησίαν ὁ πα-
τριαρχὸς εἰς αὐτὸν: καὶ ἀγαπᾶτον πολλὰ
παρ' αὐτοῦ τοῦ πασιῶν. Ἦτον δὲ ὁ τῆς πα-
σιῶν, ὁ πρῶτος Βεζιρῆς. Καὶ ὡς ἐνώθη μετ'
αὐτοῦ τοῦ πασιῶν: ἠρμήνευσεν αὐτοῦ, ὅτι νὰ
ἔλθῃ εἰς τὸ διβάνη, καὶ νὰ εἰπῆ: ὅτι, ὅταν
ἦλθον ὁ σιγλαῦ μεχεμέτης, νὰ ἐπάρῃ τὴν
πόλιν: εἰς τὴν ἀρχὴν ἐδωκαὶ πόλεμον,
καὶ ἐχάλασε μερικὰ διπρὸ τὰ τείχη αὐτῆς.
Τότε αὐγῆκε ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, βα-
σαντε τὰ κλειδιά τῆς κάσρῃ: καὶ ἐπροσκυῖ-
σεν αὐτῷ σιγλαῦ, καὶ τῆς τὰ ἐπαρέδωκε: καὶ
εἰδέθη αὐτῷ ὁ σιγλαῦ ἀσπασίως, καὶ οὐ
ἄρχοντας αὐτῆς, καὶ τὸν λαόν.

Καὶ, ὡς ἀκουσεν ὁ πατριαρχὸς τῶν λόγων τῆς
πασιῶν

Interim primarius è nobilitate vir, Xenaces, apud eius temporis Quasitorem iudicij, seu Doctorem legis summum (Caddilesceren appellant) gratosus erat. Is tunc adiit eum pro obseruantia sua, salutandi causa: sicut hoc in more sibi posuerat: ut citra praetermissio- nem quotidie sic, summa cum subiectione & studio, faceret. Ad quem cum venisset: insit ei Turca. Scin, quid futurum sit: Die post hodiernum quinto, omnia vestra Tēpla atq; ipsum adeò Patriarcheiu, à fundamentis destruētur. Lex enim exijt: que cūq; ciuitas oppugnata, ferro capta sit: in ea Græcam Ecclesiam omnino nul- lam relinqui, nec extare debere.

Hoc audito, immutatus est color faciei optimo viro: exalbuit ad instar mortui, tremuit totus. Valere de in iusso Quasitore: discessit, venit q; in magnam Ecclesiam: ad Patriarcham, multis obortis lacrymis: ascendit: nec verbum praemore proloqui potuit.

Patriarcha eum interrogare: quid agritudinis esset, quid sibi lacryma vellent. Tum hic post moram, Edictum, inquit, à Regē profectum est: quoniam hæc urbs uel & malo expugnata sit: omnes, quæ in ipsa reperiantur. Ecclesias Christianas deijciendas & delendas esse.

Patriarcha ubi hoc audiuit: ingens ipsum metus & tremor incessit: sudor de facie eius, ad modum cadētis ex aere in terram imbris defluxit. Ex templo igitur è sancta cella sua descendit: Templumq; aperiri iussit. Tum ante Pammacarista beatissima virginis, imaginem stetit: precationem ex intimo anime eius lacrymis fecit: sacratissimam illam cōplexus, salutauit. Inde, templo egressus, mula sua cōscensa: cum ipso Principe Xenace ad Bassam equitauit. Accessus enim ei liber ad hunc partebat: & per ab eo charus habebatur. Erat is Tulphi Bassa, primus Vesires. Ad hunc Bassam cum venisset: cōsuluit is Patriarchæ: accederet in Senatum, & diceret. Verum est: quando Rex Mechemeta captum venit hanc urbem: initio oppugnatio facta est, parte mœnium eius deiecta. Sed postea Constantinus Imperator egressus, cum clauibus urbis in manu: sese subiecit Sultano, casq; ei tradidit. Tunc Sultanus clementer, & ipsum & proceres eius, & totum populū, accepit.

Audito sermone Bassæ, Patriarcha modicū quid

Resciscit hunc horribilem conatum Xenaces Grecus bonus.

Pro pietate sua ad Patriarcham adfert.

O preclarè Patriarcha.

Accedit Bassam supremum.

Ab eo, quid dicere debeat, instruitur.

παισιᾶ: ἔλαβε παρ' ἑμικραν παρηγορία: καὶ ἔδραμε τῇ ἡμέρᾳ σκείνη εἰς ὄλας τοῦ μεγά-
λας, τοῦ πρώτης τῆς πόλεως, καὶ εἰς τοῦ ἐπιλοί-
πας: καὶ φιλότιμα ἔδωκεν αὐτὸς ἐκάστῳ, κατὰ
τὸ ἀξίωμα.

Καὶ ἐπὶ τῷ αὐριου ἐγένετο διβαίνῃ φοβε-
ροῦ: ὅτι ἠκείνη τῆς εἰς ὄλας τῷ πόλιμ: καὶ ἐ-
συνάχθησαν, τῆραι, ῥωμαῖοι, ἀρμενιοί, ἑ-
βραῖοι, καὶ πᾶσα ἄλλο γένε. Καὶ τὸσιν πλῆ-
θος ἦτορ, ὅτι ἕως ἔξω εἰς τῷ ἀγίαν σοφίαν ἐ-
σέκετορ ὁ λαός: καὶ ἀκέραιον τῷ ἀπέφασιν τοῦ
Βασιλέως.

Ὁ δὲ πατριάρχης ὑπήγαγεν εἰς τὸ διβαίνῃ:
καὶ προσκυλήσας, ἐσάθη ἐμπροσθεν τῶν
παισιᾶδων: καὶ εὐλεπερ αὐτῶν, καὶ ἐθαύμα-
ζε τῷ δόξαν καὶ παρηγορίαν αὐτῶν. Καὶ ὁ
ἰδὲ τοῦ προσώπου αὐτῶν μεγάλως ἐχύνε-
τορ: καὶ σκατέβρεχε τὸ μανδίον αὐτῶν, καὶ ὄ-
λα ταυτὰ φορέματα: καὶ ὡς τῷ χρυσῷ, εἰς τὸ
παύθη αὐτῶν. Ἦτορ δὲ μετ' αὐτῶν τῶν πατριάρ-
χων, ὁ ἐνδοξότατος ἄρχων, κύριος Δημήτρι-
ος ὁ Κωνσταντινουπόλεως: καὶ ὁ αὐτὸς ἄρχων ὁ Ξε-
νάκης.

Τότε λέγει αὐτῶν ὁ πασιᾶς. Πατριάρχης,
φείτιφας ἀγῆκε καὶ ὀρσμός τοῦ βασιλέω-
ως: ὅτι ἐσὺς οἱ ῥωμαῖοι ἔδω εἰς τῷ πόλιμ, ἔ-
δ' εἰς τὰ ἄλλα κᾶσρη τοῦ βασιλέως: ὅπου τὰ
ἐπῆραμοὶ ἄλλοι βασιλεῖς, οἱ πρωτογεννήτοι-
ρες αὐτῶν, μετὸ παύθη τας: ἐκκλησία ῥωμῆ-
κη καὶ μὴ δὲμ εἶναι. Καὶ εἶπε τῶν παπά-
δων σι: ἀν' ἔχουμ ῥούχα εἰς τὰς ἐκκλησίας
τὰς ἐδικέσας, ὅπου εἶναι τῆς τάξουσας,
καὶ τὰ φορεῖτε: καὶ χαρτία, καὶ εἴ τι ἄλλο
ἔχετε: ἐπ' ἀρετέ τα, καὶ τὰς ἐκκλησίας σφα-
λίστε: ὅτι θέλουμε καὶ ταῖς κάμωμε, καὶ ὡς
ὀρίζε ὁ φείτιφας, καὶ ὁ ὀρσμός τοῦ βα-
σιλέως.

Ὁ δὲ πατριάρχης ἀπεκρίθη μεγάλη τῇ
φωνῇ, καὶ λέγει τοῦ πασιᾶ. Σιγλαβε με, ἔξω
δοτὸ τῷ πόλιμ, ἀλλὰ κᾶσρη δὲμ ἀποκρί-
νομε. Περὶ δὲ τῆς πόλις λέγω, ὅτι τῷ κηρῶ
ἐκείνω, ὅπ' ἦλθε, καὶ πολεμήση τῷ αὐτῷ
πόλιμ, ὁ σιγλαβὴν μεχεμέτης: τὸν ἐπροσ-
κυλήσων, καὶ τοῦ ἔδωκαμ θεληματικῶς τὸ
κᾶσρη: ὁ, πὲ βασιλέω Κωνσταντίνος ὁ
παλαιολόγος, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, καὶ ὁ
λαός.

Ὡς εἶπε δὲ τοῦ λόγους τῆς οὗ πατριάρ-
χης τοῦ πασιᾶ: ἀπεκρίθη, καὶ τοῦ εἶπε. Του-
τοι πὲ λόγια; ὅπου εἶπες, ἔχεις μάρτυρες
μέ. μεσεβλιανῶν: ὅπου καὶ ἦσαν εἰς τὸ φροσῆτορ τῶν
σιγλαβὴν μεχεμέτην: ἦσαν ἦλθε, καὶ ἐπῆρε τῷ
πόλιμ:

quid consolationis accepit, eoque die cucur-
rit ad omnes proceres, & primores Aula,
& ceteros auctoritate prados. Hos pre-
hensavit: horum singulis pro dignitate mu-
nera dedit.

Prensat Au-
licos.

Postero die, concilium horrendum ha-
beatur: quod fama totam urbem discurre-
rat: congregatiq; eò sunt Turca, Graeci, Ar-
meny, Hebraei, omnium denique nationum
homines: tanta multitudo concurrente: ut
totum exterius quod inier Palatium, & S.
Sophiam, spatium est, completum esset: ut au-
derent, quamnam Rex sententiam ferret.

Postridie
ad Bassas
currit.

Tunc Patriarcha ad Senatum Purpura-
torum accessit: reuerentiaq; inclinatione pe-
doris facta, stetit coram Bassis: aspiciens eos,
& maiestatem eorum admirans. Ei su-
dor undique è facie manabat: & pallium
eius, reliquamq; uestem, rigabat: sicut Chri-
sto in supplicio suo accidit. Aderant in-
tanto periculo Patriarchæ, nobilissimæ Prin-
ceps Demetrius Cātacuzenus: & ipse do quo
dictum, Dominus Xenaces.

Astant ei
Principes
Graeci.

Tunc Bassa incipiens, Patriarcha, in-
quit, audi. Edictum exiit Regium:
ne vobis Græcis, nec in hac urbe, nec
in alijs oppidjs Regis: quæ cæteri Re-
ges, maiores eius, armata manu sui iu-
ris fecerunt: ulla Græca maneat Eccle-
sia. Dic ergo sacerdotibus tuis: si ha-
beant uestimenta in Ecclesijs uestris:
quæ uestro ordini propria sunt, & quæ
gestatis eodemq; modo libros, aut alijs
quid aliud: ea inde tollantur, tēplaq; ue-
stra claudantur: quia de his faciemus,
quod in mandato Regij edicti habe-
mus.

Bassa indi-
catio de Ec-
clesijs de-
moliendis.

Ibitum Patriarcha, clara voce respon-
dens, ad Bassam dicit. Sultane mi, de alijs
quæ extra sunt, ciuitatibus, nihil respon-
deo. Quod uerò ad hanc urbem atti-
net: aio, illo tempore, quo Rex Meche-
meta oppugnatum eam uenerit, dedi-
tionem esse factam urbis, & uoluntariā
traditionem, tum ab imperatore Con-
stantino Palæologo, tum principibus
uiris, tum à populo.

Patriarchæ
intercessio
Constanti-
nopolin
ui captam
negantis.

Cum hæc Patriarcha dixisset Bassa: hic
respondens, inquit. Habes ne istius,
quod dixisti, Testes aliquot Musulma-
nos hoc est, circumcisos Turcici gene-
ris, qui tunc meruerunt in exercitu Sul-
tani

A Bassa rex
ad testes
Turcas ruij
citur.

πόλις: να μάθωμε, πώς τὴν ἐπήρε: ἢ με πόλε-
 μου, ἢ ἐπεσοκινώησε; Ὁ δὲ πατριάρχης ἀπε-
 κριθῆ: ἔχω, σελταέ μου. Ὁ δὲ πασιᾶς εἶπε
 τῷ πατριάρχῃ: Ἐλθὲ αὐροῦ εἰς τὸ διβαῖη: καὶ
 θέλωμεν τὸ κάμα ἄρτζη τῷ βασιλέως; καὶ,
 καθὼς ὅρση.

Ἐξέβη δὲ ὁ πατριάρχης μετὰ τῆς συ-
 νοδίας αὐτῶν ἀπὸ τοῦ πασιᾶς καὶ ἠκολούθησεν
 αὐτῶν ὅλον τὸ πλῆθος τῶν χριστιανῶν:
 καὶ ἦλθαν μετ' αὐτῶν εἰς τὸ πατριαρχεῖον:
 καὶ εἶπαν αὐτῶν ὅλοι μιᾷ φωνῇ. Οὐχὶ μόνου
 φλωρία να δώσομεν διὰ τὰς ἐκκλησίας
 μας, να τὰς ἐλθῶν ἐρώσομεν: ἀλλ' ἢ καὶ να ἀπε-
 θανομεν, καὶ ἡμεῖς, καὶ τὰ παιδιὰ μας.

Ἀκούσας δὲ τῶν λόγων τούτων ὁ πατριάρ-
 χης ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἠνυχαρίσθη πολλὰ, καὶ εὖ
 λόγησεν αὐτῶν: καὶ ἔταως ἀνέβη εἰς τὸ θείου
 κελλίου αὐτῶν.

Καὶ ὅτε τὴν αὐροῦ ἦλθαν οἱ κληρι-
 κοὶ, καὶ οἱ ἄρχοντες: καὶ ἐπήσαν τὸν πα-
 τριάρχῃ, καὶ εἰς τὸ διβαῖη ὑπέστησαν: ἀ-
 κολουθοῦντες καὶ ὅλη τὴν λαοῦ τῶν χριστιαν-
 ῶν, τῆς πόλεως, καὶ τοῦ Γαλατᾶ, ἱερωμέ-
 νων καὶ κοσμικῶν. Καὶ, ὡς ὑπέστησαν εἰς
 τὸ διβαῖη: ἐσάθη πάλιν ὁ πατριάρχης, με-
 τὰ τῶν κληρικῶν καὶ ἀρχόντων, ἐμπαροῦσεν
 τῶν πασιᾶδων.

Τότε ὁ τυχλφί πασιᾶς, ὡς πρῶτος βε-
 ζίρης, εἶπε. Πατριάρχῃ, ἐγὼ, καθὼς ἦλ-
 θα ἐδῶ εἰς τὸ διβαῖη τὸ βασιλικόν: ὑπέστη-
 γα, καὶ ἐπεσοκινώησα τὸν βασιλέα: καὶ
 ἄρτζη τοῦ τὸ ἐκάμα. Καὶ ὅρση, ὅτι να φέ-
 ρης τοῦ μουσουλμάνος ἐκείνου: ὅπως εἶπες,
 ὅτι ἔχεις μάρτυρες: να σὺ ἐρωτήσομεν, τί ἡ-
 ξούρη εἰς τῆτο. Καὶ, ὡς αὐτῶν ἀκούσω-
 με, θέλει γένει πάλιν ἄρτζη εἰς τὸν βασιλέ-
 α: καὶ, καθὼς ὅρση. λοιπὸν, φέρε σὺ μαρ-
 τυρέας.

Τότε ἀπεκριθῆ ὁ πατριάρχης, καὶ εἶ-
 πε πρὸς τὸν βεζίρη. Σελταέ μου, οἱ μάρ-
 τυρές μου ἐδῶ δὲν εἶναι, μόνου εἰς τὴν ἀ-
 δριανούπολιν: καὶ ζητῶ * βαντᾶ ἡμέρας εἰ-
 κοσι, να σείλω, να σὺ ἐφέρω. Ἀκούσας δὲ
 ὁ πασιᾶς τῆτο, ἐδῶκε τὰ τὸν βαντᾶ. Καὶ
 ἔταως ἐπεσοκινώησεν ὁ πατριάρχης: καὶ ἐ-
 ξέβη ἐξῶ ἀπὸ τὸ διβαῖη, μετὰ τῆς συνοδί-
 ας αὐτῶν: καὶ ἦλθεν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλη-
 σίαν. Καὶ πᾶρ διθὺς ἀπέστειλεν ἀνθρώ-
 πους πρακτικώτετους: καὶ ὑπέστησαν εἰς τὴν Ἀ-
 δριανούπολιν, μετὰ μεγάλων χαρισμάτων
 καὶ δῶρων: καὶ ἦσαν σὺν μουσουλμάνος ἐκεί-
 νος, ὅπως ὑπέστησαν δι' αὐτῶν, να σὺ ἐφέρω.
 Καὶ

tani Mechemetæ: cum hanc urbem in-
 uasit, & cepit: ex quibus certiores fia-
 mus, quo eam modo cepit: uine, an
 deditione? Ibi Patriarcha, habeo, inquit,
 Domine mi. Redito igitur (refert Bassa)
 cras ad conciliū. Referemus nos rē ad
 Regē: & quod ipse imperauerit, fiet.

Tum Patriarcha, & sui, à Bassa exiue-
 runt: quem secuta est omnis Christianorum
 multitudo: & cum eo Patriarcheum ingres-
 si una uoce omnes ad ipsum dixerunt. Non
 tantummodo aurum dabimus: ut Eccle-
 sias nostras imminente discrimine libe-
 remus; sed etiam morti nos iuxta, ac li-
 beros nostros, offerimus.

Hanc præclaram populi uoluntatem ut
 percepit Patriarcha: magnas eis gratias e-
 git, & benedictione sua prosecutus est. Inde
 in sanctam suam habitationem ascendit.

Postridie conuenerunt Clerici & Primo-
 res: adiunctoq; Patriarcha, ad tribunalire
 perrexerunt: comitante ipsos cuncto Christia-
 no populo: non modo urbis, sed etiam Galatæ:
 nec sacri modo ordinis, sed etiam secularis.
 Cumq; eò peruenissent: rursus stetit Patriar-
 cha, cum Clericis & Principibus, coram
 Bassis.

Ibi Tulphi Bassa, ut primus Vesires, inquit.
 Heus Patriarcha, Ego sicut huc in Re-
 gium Senatū adueneram: abij postea
 ad Regem, & adorauī, negotiumq; ei
 exposui. Mādat is ergo, ut adducas Mu-
 sulmanos istos, de quib. dixisti, te eorū
 testimonio usurum: ut ex ijs quæramus
 quid illa de re cognitum habeant. Quā-
 do eos audiuerimus, res iterum ad Re-
 gē referetur: fietq; qd ipse imperauerit.
 Proinde Testes tuos producito.

Tum Patriarcha ad Vesirem: Testes mei,
 inquit, mi Domine, hīc non sunt, sed A-
 drianopolī. Ideo dilationem peto ui-
 ginti dierum, ut mittam, qui eos addu-
 cant. Bassa, hoc audito, petitioni eius annuit.
 Tum reuenter se inclinans Patriarcha, è
 concilio exiuit, cum comitatu suo: & in ma-
 gnā Ecclesiam, seu Patriarcheum, redijt.
 At confestim homines, usu rerum exercitati-
 simos, expediuit, qui Adriani urbem, multis
 magnisq; cum muneribus petierunt: ubi
 Musulmanos illos, quorum causa accersē-
 dorum iter susceperant, inuenerunt. Cū his
 collocuti sunt: eis dona illa in manus dedere:
 quibus

Populus
 Græcus,
 pro confer-
 uatione Ec-
 clesiarum
 mori parat⁹

Testes po-
 stridie Bassa
 iussu Sultra-
 ni requirit.

Res, peten-
 te Patriar-
 cha, aliquā
 diu differ-
 tur.

Patriarcha
 Testes ex
 Adrianopo-
 li precio
 conducit.

* Βαντᾶ
 Λορέαν.

Καὶ ὁμίλησαν μετ' αὐτοῦ : καὶ τὰ δ' ὄρα ἐ-
πὶ χεῖρας ἔλαβον , καθὼς ἐκείνοι ηθε-
λαν.

Τότε ἐκαβαλίκευον , καὶ ἦλθαν ὁμοῦ
μετὰ τῶν ἐπιεσαλμείων πρὸς τοῦ πατρι-
άρχου , εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν . Καὶ
ἐκατόβη ὁ πατριάρχης εἰς τὴν αὐλήν : καὶ
ἠγκαλίαθη αὐτοῦ , καὶ αὐτὸς ἐδέχθη μετὰ πολ-
λῆς ἀγάπης : καὶ τῆς ὥρας τέπου , * καὶ ἐκάθη-
σαν : καὶ φαγητὰ διέφορα αὐτὸς ἔφερε , καὶ ῥῆ-
χαιχὲ ἀεπιάνθησαν .

Fori. τόπον
ἐλάωμε.

Τότε γὰρ τὴν δ' ὄπτεραν ἡμέραν αὐτὸς ἐ-
παῆρε : καὶ ὑπαῆγαμ εἰς τὸν πασιᾶν . Καὶ
ὁ πασιᾶς , διὰ ὄνομα τοῦ πατριάρχου , εἰς
τὴν ἀγάπην ; ὅπου εἶχεν εἰς αὐτὸν , ὁμίλη-
σε μετ' αὐτοῦ * : καὶ ἐσερεώσεν αὐτοῦ , ἵνα
μαρτυρήσῃ , καθὼς αὐτὸς ἔπαυεν ὁ πατριάρ-
χης : καὶ αὐτὸς ἐπαρηγγίλει , ὅτι κἀνεία φό-
βου νὰ μηδ' ἐμ' ἔχῃ . Καὶ ἔτως ἀγῆκεν ὁ πα-
τριάρχης μετ' αὐτῶν δόπο' τὴν πασιᾶν : καὶ ἦλ-
θον εἰς τὸ πατριαρχεῖον .

Fori. μετ'
αὐτῶν .

Καὶ ὅτι τὴν αὐριον ἐπῆρεν αὐτοῦ ὁ πα-
τριάρχης : καὶ ὑπαῆγαμ εἰς τὸ βασιλικὸν δι-
βαήν : καὶ ἐμπροσθεν τῶν πασιᾶδων ἐφά-
νη , καὶ ἐπεσοκινῶσεν αὐτοῦ . καὶ αὐτὸς μάρ-
τυρας ἀφῆκεν ἔξω δόπο' τὸ διβαήν οἰκονομι-
κῶς . καὶ ὡς τὸν ἴδεν ὁ πασιᾶς : τοῦ ἐπε-
πατριάρχῃ , ὁ βασιᾶς , ὅπου ἐπῆρες εἶχον ἡ-
μέραις , διὰ νὰ φέρῃς μάρτυρες , ἐφθάσε ,
καὶ ἐπέρθεσε . Τότε π' λέγεις ; Πρέσβεχε , νὰ
μηδ' ἐμ' ὑβριθῆς εἰς τὸν βασιᾶν : καὶ θέ-
λεις πῶσῃ εἰς μεγάλην ὄργην , καὶ πάλι
δύσει , καὶ καταδίξι . Τότε ὁ πατρι-
άρχης ἀπεκρίθη πρὸς τὸν πασιᾶν , καὶ ἐ-
πε . Σαλταθε μου , ἐγὼ κατὸν βασιᾶν , ὅ-
που ἐπαῆρα , ἠφερα αὐτὸν μάρτυρες μου : καὶ
εἰς τὴν βασιᾶν δὲν ὑβριθῆσαι , οὐδ' εἰς
τὴν αὐθονπιάσῃ . Ὁ δ' ἐ πασιᾶς τοῦ λέγει
καὶ πῶς εἶπαι ; καὶ ὁ πατριάρχης τοῦ λέγει
ἔξωθεν τοῦ διβαίου σέχοντα μετὰ ἐδικῶν
μου καλογήρων . Τότε ὁ πασιᾶς , ὡς ἀκχ-
σεν τοῦτο : παρ' αὐτοῦ ἐσηλεμ εἶαν τζαού-
ση : καὶ ἔδραμε , καὶ ἠφερεν αὐτοῦ ἐμπερ-
θετῶν πασιᾶδων . καὶ , ὡς αὐτὸς ἴδων : ἐ-
ζῶμωσαν εἰς τὸ γῆρας αὐτῶν . Ἦσαν γὰρ τὰ
γένεια αὐτῶν ἄσπρα , ὡσπερ τὸ χιόνη τὸ κα-
θαρόν : καὶ δόπο' τὰ ὀμμάτια τῆς ἐτρεχαν δ' ἀ-
κρυαί : καὶ γύρωθεν ἦσαν κόκκινα , ὡσαν κρέας :
καὶ ἔτρεμαν τὰ χεῖρα αὐτῶν ; καὶ τὰ ποδ' ἀ-
ερα , δόπο' τὸ πολὺ γῆρας .

Εἶπε δ' ὁ πασιᾶς τοῦ αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ :
μὲν . πῶς λέγουμ τὰ ὀνομά σου ; καὶ ἀπεκρίθη Μισαφᾶ .

quibus acceptis , animo eorum satisfactum
est.

Tunc equitarunt cum Legatis Patriar-
chæ: & in magnam Ecclesiam pervenerunt.
Descendit Patriarcha in aream: comple-
xusq; hospites, comiter & benignè excepit:
ac statim in locum duxit, ubi assederunt:
& varia cibaria apposuit, vestesq; dedit.
Ila requieverunt.

Altero die post, secum duxit, eos ad Bassam.
Hic Patriarchæ causa, pro benevolentia &
charitate erga hunc, colloquitur cum ipsis:
confirmans eos, ut dicant ea pro testimo-
nio, quæ ipsis Patriarcha iniunxerit: &
præcipiens eis, ne ullum metum prorsus ha-
beant. Collocutione finita, Patriarcha
cum ipsis à Bassa digressus, in Patriarcheum
rediit.

Bassa, Patri-
archæ amo-
re, eos testi-
ficandum
confirmat.

Postridie, adiunctis sibi eis, procedit
ad Regium Senatum: in conspectum Bassa-
rum venit: eis debitam reverentiam exhibet.
Testes verò extra Senatum, dedita
opera reliquit. Cum ut Bassa vidit: in-
quit, Patriarcha, spatium viginti die-
rum, quod ob Testes adducendos
sumpseras, iam abiit. Nunc ergo
quid dicis? Cave, quicquam Regi
mentiaris: ne in grauem incidas i-
ram, condemnationem, & pœnam.
Tunc Patriarcha, Bassa: Ego: inquit:
mî Sultane, ex præscripto concessæ
mîhi comperendinationis, Testes
meos adduxi: nec aduersus Regiam
maiestatem, neque contra tuam di-
gnitatem, mendacium dicam. Vbi
ergo sunt (querit Bassa) isti Te-
stes? Respondit Patriarcha: Foris extra
Senaculum stant, cum Monachis
meis.

Postridie
ad rem ue-
nitur.

Constitim Bassa, uno Zauschorum
misso, ilios in conspectum Bassarum addu-
ci imperat. Quos ut viderunt hi: admi-
raticorum senectutem sunt. Albedine
namque barba ipsorum, cum pura nive
æquata conspiciébantur: oculi stuebant la-
crymis, circum rubentes, ceu caroi: te-
mula manus erant, & pedes, præ longa
senectute.

Testes Pa-
triarchici
toti cani,

Tunc Bassa uni horum:
Quod est tibi nomen? Mustapha,
inquit.

Καὶ τὴν πατριᾶσιν πῶς τὴν ἔλεγχον;
καὶ

Καὶ εἶπε, Γενύζη. λέγει δὲ καὶ τὰ ἄλλα, τοῦ
 δ' αὐτῆς: τί ὄνομα ἔχεις; Καὶ ἀπεκρίθη, Πι-
 ρῆς. Καὶ τὸν πατέρα σου πῶς ἦτον τὸ ὄνομα
 τῆς; Καὶ εἶπε, ῥατάμης. Τότε αὖτ' λέγει: πό-
 σοι χρόνοι γὰρ εἶναι, ἀπὸ τῆς ἐπιήρσεν ὁ σαρταῦν
 Μεχμεμέτης τρίτῳ πλὴν Κωνσταντινῶπολιν;
 Καὶ ἀπεκρίθησαν, ὅτι ὄγδοοντα τέσσαροι
 εἶναι ἕως τῆς σήμερον. λέγει αὖτ' πάλιν: καὶ
 ἐσὺς τότε πόσων χρόνων γὰρ ἦσθαι; Εἶπαν δ' ἑ-
 ἕως δεκοκτῶ κατὰ εἴνα. Πάλιν γὰρ αὖτ'
 λέγει: Πόσων χρόνων γὰρ ἦσθαι πλὴν σήμερον;
 ἀπεκρίθησαν, ὅτι ἐκατὸν δύο. Καὶ ἀκρί-
 στας ὁ πρῶτος πασιᾶς, μετὰ τῶν ἄλλων πα-
 σιαδῶν, ὑπερεξυμῶσαν καὶ ἐφείξαν. Εἶ-
 πε δὲ πάλιν πρὸς αὐτοὺς: εἰς τί ὑπερε-
 σίαν ἀρίσκεισθαι τῶν κατὰ οὐρανὸν, εἰς τοῦ
 σαρταῦν τὸ φροσῆτον; Καὶ αὐτοὶ ἀπεκρίθη-
 σαν: νοπέτζιδες, τρεῖς. Γενίτζαροι; φρεγγ-
 γινα λέγονται, σαρτάδοι. Πάλιν αὖτ' λέ-
 γει: ὁ σαρταῦν πλὴν πόλιν τρίτῳ πῶς πλὴν
 ἐπιήρσεν, μετὰ ὄλεμον, ἢ ἐπεροσκυῶσεν; Καὶ τοῦ-
 τοι πρὸς τὸν πασιᾶν εἶπαν: ὅτι ἐπεροσκυῶσεν.
 Καὶ ἀκρίστων, σαρταῦν μετὰ πῶς ἐγένε: γὰρ μάθης
 πλὴν ὑπόθεσιν κατὰ λεπίδας.

Ὡσαύτῃ ἤλθον μετὰ τὰ φροσῆτα ἐδῶμε τὸν
 σαρταῦν: ἐτεκτόσαμεν ἔξω, καὶ ἐκείνησιν
 με: καὶ πόλεμον δὲν ἐδῶκαμε, ἕως ἢ καὶ ἤλ-
 θεν ἡ ἀρμάδα, τὰ κότεργα, ἀπάνω ἀπὸ
 πλὴν μαύρη θάλασσαν. Καὶ ὡσαύτῃ ἤλθον: ἐ-
 μῆνυσεν ὁ σαρταῦν τοῦ βασιλέως τῶν ῥω-
 μαίων: γὰρ τοῦ δῶσεν τὸ κάσρον θεληματι-
 κῶς: γὰρ τὸν ἐκάμη ἀδελφόν: γὰρ εἶναι οἱ δύο,
 αὐτὸν καὶ βασιλεῖς: καὶ γὰρ τοῦ δῶσεν, ἡ-
 ποι ἀνάπαυσιν θέλει, ἢ κάσρη, ἢ ἄλλα εἰδὸ-
 δήματα: γὰρ ἔχει ὀλίγησαν μετὰ τῶν ἀρ-
 χόντων αὐτῶν. Καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς δὲν ἐ-
 δέχθη τὸν λόγον αὐτῶν τοῦ σαρταῦν, ἐδῶκε
 οἱ ἀρχοντες. Καὶ γεμίσας ὄλθον θυμὸν, ὅ-
 ρισε τῆς ὄρας, καὶ ἐδῶκαμε πόλεμον: τὰ
 κότεργα, ἀπὸ πλὴν θάλασσαν: καὶ ἡμεῖς, ἀ-
 πὸ πλὴν σερσάν. Καὶ ἀπὸ τῆς λουμπάρ-
 δαις, καὶ ἀπὸ τῶν φέκια, καὶ ἀπὸ τοῦ πλὴν
 τοῦ λαῶν, ἐσκοτίνισεν ὁ κόσμος: καὶ
 ἐφαίνετο ἡ ἡμέρα, ὡσαύτῃ νύκτα. Καὶ εἰς ἐκεί-
 νου τὸν πόλεμον ἐσκοτῶθησαν πολλοὶ καὶ
 μεγάλοι ἀπὸ τὸ φροσῆτον τοῦ σαρταῦν: ὁ
 πελερπεῖς τῆς ῥαμελής, τρεῖς τῆς δύσιν:
 ἀγάδες, φλαμπωραρέοι, πααίδες, καὶ ἄλ-
 λοι πολλοί. Καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτὸν ῥωμαίους πο-
 λὺν κάματον ἐκάμαμεν εἰς αὐτὸν μετὰ τῆς
 λουμ-

inquit. Et patri tuo quod erat? Genutza.
 Dein alterum interrogat: Quo tu nomi-
 ne uocaris? Respondit Piræ. Quo uerò,
 pater tuus? Rustamæ, ait, Tunc interro-
 gat: Quantum est annorum, ex quo ce-
 pit Sultanus Mechemeta hanc Consta-
 tinic? Responderunt: ab hinc octoginta
 quatuor anni. Rursus: Et uos quot an-
 norum eo tempore eratis? Dicunt: de-
 norum octonorum. Rursus querit: Quot
 annorum nunc estis? Centenorum bino-
 rum, inquirunt. Audito hoc, supra mo-
 dum admiratus est, & obstupuit, primus
 Bassa, nec non & reliqui Bassæ. Rursus eis
 dicit: Quod erat genus vitæ uestræ,
 quod munus, illa tempestate, in Sulta-
 ni exercitu? Nopezides eramus, id est,
 Ianizari, Latini, Milites uocant. Rursus Bas-
 sa querit: Quonam modo Sultanus hanc
 urbem, in suam potestatem redegit?
 Violenta ne expugnatione, an humili
 deditione? Respondent hi: subiectione
 & deditione. Id autem quomodo fa-
 ctum sit, audi mi Domine, ut rem exar-
 ctè cognoscas totam.

Postquam cum Sultano & copijs huc
 uenimus: ante urbem tentorijs positis,
 confedimus: nec oppugnationem intu-
 limus, donec classis & triremes ἐ ponto
 Euxino descenderunt. Ut autem appu-
 lerunt: Sultanus, legatis missis; ab Impe-
 ratore Romano poposcit: traderet sibi
 urbem. ultrò: ut eum fratris loco duces-
 ret: ut ambo essent Domini & Reges:
 ut ei daret, quicquid uellet: sine otium à
 negotijs publicis, siue oppida, siue a-
 lios prouentus & redditus: ut felicitate u-
 nà cum familia nobilibus suis frueretur.
 At imperator, & Procures eius, nullo
 pacto postulationem Sultani accipere.
 Unde totus ira inflammatus, quā mox
 exercitū in armis esse iubet. Tunc oppu-
 gnationā ordimur: classis, ἐ maris, uos, ἐ
 terra: eamq; tāta uī & impetu: ut bōbar-
 darum, & tormentorum manuariorū
 fumo, multitudinisq; oppugnatū pul-
 uere; ccelū undiq; obtenderetur; ac dies
 in noctē uertisse uideretur. Eo in prelio
 desiderati sunt multi præstantissimi. à
 parte Sultani uiri: Beglerbeius Roma-
 niæ seu Occidentis; Duces Ianizaro-
 rum, Vexilliteri, Spachi, alijs multi. Sed & nos uicissim ingentem Romanorū
 στρα-

Examinat
 eos Bassa

Aiunt, ante
 84. annos
 Constanti-
 nopolin ca-
 ptam fuisse
 Ergo actio
 hæc, in an-
 nū Christi
 1536.
 incidit.

Testantur,
 urbem esse
 deditione
 captam.

λουμπαρδαίς, καὶ μετὰ τὴν Φέκια, καὶ μετὰ τῆς
σαγγίτας. Καὶ ἀπὸ τῶν τεχνίτων τῶν κάσρων ἐχαλά-
σαμε, καὶ ἀπὸ τῶν ὀσσηπια.

Τότε, ὡς ἴδεν ὁ βασιλεὺς τῶν Ῥωμαίων
τὸ πλῆθος, ὅπου ἐσκοτώθη δὸς ἑὺ ἀν-
θρώπους τῶν ἐφοβήθη, μήπως καὶ ἐπάρη
τὸ κάσρον: καὶ ἑὺ ἀνθρώπους ἀπεκεφαλί-
σεν: καὶ ἐστειλεν δὸς ἑὺ ἄρχοντας τοῦ πα-
λατίου αὐτοῦ δὸς περὶ τῶν ἐπιτομῶν
νομῶν: καὶ τὸν ἐπεσοκώησαν, ὡς ἐκ περὶ
σώτων τῶν βασιλέων αὐτῶν: διὰ τὴν κάμνον
ἀγάπην, καὶ τὴν δῶση τὸ κάσρον: καὶ αὐτὸν
τοῦ δῶση ἀναπάσεις μετὰ τῶν ἀρχόντων
αὐτῶν: καὶ τὸν λαὸν καὶ μὴ δὲν ἐπεσογγίσουμ,
ἢ καὶ κερσοδύσει, ἢ καὶ ἀίχμαλωτίσει: ἀμὴ
καὶ ἑὺ ἀφίση εἰς τὰ ὀσσηπια αὐτῶν: καὶ κα-
θῆνται εἰρηναί, χωρὶς καμνίαν ἐγγαρύ-
ων, ἢ ἀλλὰ βάρη τινός. Καὶ ὁ σελτάνος, ὡς
ἤκουσε ἑὺ λόγους τῶν δῶση τῶν δὸς περὶ
σιαρῶν, ὡς ἐκ περὶ σώτων τῶν βασιλέων: ἐ-
δέχθη αὐτῶν πολλὰ καλῶς μετὰ μεγάλης
χαρῆς: καὶ ὁρῶσιν ἐγγράφως ἑὺ ἔδωκε,
καὶ ἔλεγε ἕτως. Εγὼ βασιλεὺς σελτάνος
Μεχεμέτης, διὰ τῶν παρόντων ἐγγράφου
ὁρῶσιν, κάμνω ψυχικῶν εἰς τὸν βασιλέαν τῆς
πόλις Κωνσταντινου τοῦ παλαιολόγου, καὶ εἰς
ἑὺ ἄρχοντας αὐτῶν: καὶ ἑὺ δῶσω, ἢ τοι ζητή-
σουμ κατὰ δίκαιον τρόπον: καὶ ἔχωμ, διὰ τὴν
ζῆλον ἀνθρωπίνην, ὡς ἄρχοντες: καὶ ἔχωμ ἀνα-
πάσεις, καὶ δῶση καὶ δῶση. τὸν δὲ ἐπίλοι-
ποῦ λαὸν θέλω, ὅτι καὶ εἶναι ἐλπίθουσι δὸς
πᾶσαν ἐγγαρύων καὶ βάρη τινός: καὶ πο-
τὶ παιδίον διὰ τῶν Γενιτῶν καὶ μὴ δὲν ἑὺ ἐ-
πάρω, ἢ ἐγὼ, ἢ οἱ διὰ δόχοι τῆς βασιλεί-
ας μετὰ τῶν καμνῶν: ἀμὴ ὁ παρῶν ὁρῶσιν
μετὰ τῶν καμνῶν καὶ διὰ τῶν Βέβαιος καὶ ἀπέ-
λούτος. ἔδωκε δὲ τῶν τῶν ὁρῶσιν ὁ σελ-
τάνος μετὰ χερῶν τῶν δὸς περὶ τῶν
τοῦ δῶση τῶν βασιλέων Κωνσταντίνου. Καὶ
ἕτως ἐπεσοκώησαν καὶ ἦλθον εἰς τὸν βασι-
λέαν, καὶ τὸν ὁρῶσιν τῶν ἔδωκαν.

Ὡς δὲ ἴδεν ὁ βασιλεὺς τὸν ὁρῶσιν τοῦ
σελτάνου: ἐχάρη πολλά. Καὶ τῆς ἄρας ἐπῆρε
τὸ κλειδίον τῶν κάσρων, καὶ ἑὺ ἄρχοντας αὐτῶν,
καὶ δὸς τὸν λαὸν: καὶ ἔφυγε, καὶ ἔπαυεν
εἰς τὴν πόλιν τῶν σελτάνου: καὶ τῶν ἐπαρέδω-
κε τὰ κλειδιά εἰς τὰ χερῶν του. Ὁ δὲ σελ-
τάνος ἠγκαλίθη τὸν βασιλέαν, καὶ τὸν ἐ-
φίλησε, καὶ τὸν ἐκάθησαν εἰς τὸ δεξιὸν τῶν
μερῶν: καὶ ὁρῶσε, καὶ ἔκαμαν χαρῶν μεγάλης
τῶν

Sultanus autem imperatorem humaniter complexus, & osculatus, ad latus suū dexte-
rū collocavit. Ita triduum & trinoctium, iussu eius in magna hilaritate festiuitateq̄ cō-
sumptum.

stragem, bombardis, tormentis, & sagit-
tarum nimbo, edidimus: nec nō etiam
murorum urbis partem, & complures
domos, prostrauimus.

Tunc Romanus Imperator, uisā tan-
ta suorum clade, timuit, ne urbs quoq̄
caperetur, & ad occisionem ciues per-
ducerentur. Itaq̄ Legatos ē Primorib.
Palatij sui ad Regem nostrum misit: qui
nomine Imperatoris sui, suppliciter cū
eo de pace egerunt. Imperatorem, urbē
dediturum: daret inuicē Rex ei, & Au-
liscis eius tutum receptum, & uitam trā-
quillam: nec permetteret militi, sauire
in ciues, nec bona eorum diripere, nec
captiuos abducere: sed singulos in do-
mibus suis manere sineret: bona pace
fruentes: omnis coactionis, & aliorū o-
nerum, immunes. Ibi Sultanus, audita
Legatorū, nomine Imperatoris, oratiōe,
conditionē clementissimē, magno cum
gaudio, accepit: & decretū eis, his uer-
bis conceptū dedit. Ego Rex Meche-
meta: hoc meo scripto clemētiā & gra-
tiā declaro Regi urbis Constantino Pa-
laologo, & Principib. eius: me ipsorum
rationibus ita prouisurū: ut eis præbeā,
ipsiq̄ iure a me petāt, omnia cōmoda:
quæ ad uitā feliciter degēdā sibi, ut Prin-
cipibus uiris dignum est, conducant: ut
habeant domicilia, uitam quietam, ser-
uos & seruas. Quod ad reliquū populū
spectat: uolo, ut omni exactiōe & one-
re soluti liberiq̄ sint: neq̄ ab eis filios. in
lanizarorū ordinē abducā: nec ego, nec
successores Regni mei, ullo unq̄ tēpo-
re: sed hoc meū consultū & sentētia ma-
neat firmū, nec ullo modo labefactē.
Tradidit hoc decretū Sultanus manu
sua Legatis, ut id Regi Cōstantino af-
ferrēt. Ita hī humiliē reuerētia Sultano
exhibita, ad imperatorem suum redie-
runt, eiq̄ Scriptum hoc reddiderunt.

Hic igitur, ut legit rescriptum Sulta-
ni: sanē q̄ gauisus est. Proinde nulla in-
terposita mora, clauis urbis accepit: de
proceribus & populo, quos idoneos
existimauit, sibi comites adiunxit: vrbe
egressus, ad tentoriū ipsius Sultani per-
rexit: & clauis illi in manus tradidit.

Quasi Con-
stantinus
tandē missa
legatione,
pacem pe-
ticit.

Etiam Ma-
hometes
cōcesserit.

Et Constan-
tinus, dedi-
tione facte,
honoratus
à Sultano
fuerit.

τρεις ημερας, και τρεις νυκτας, και ετιζη επη-
ρεμ ο βασιλευς τον σουλτανου: και εμπησαν εις
τιν πολιν, και τει τιν επαρεδωκε.

Ακυσας δε ταυτα ο πασις ισοδ των μαρ-
τυρων: ισο ηγεν εις τον σουλτανου: και αρτη ταυ-
τα ολα τει εκαμει: και τει γηρας, και τιν πολυχρο-
νιου των μαρτυρων ειπε. και ακυσας ταυτα ο
σουλτανος, μεγαλως εθωμασε: και παρθε-
θους ορισ, και εδωκαμ ορισμου τει πατριαρχι
να μη δει εχει πλεον κανονου περιερισμου, και
δεν οχλησιμ, περι της τοιαυτης ισοθεσεως τει
εκκλησιου, εως ε εκεταμ ο κοςμος.

Οι δε ελαβεν ο πατριαρχη: τον ορισμου:
ηλθεν εις το πατριαρχειου, και πα παντος του
λαου των χριστιανου: και τον ορισμου εις το
σκυνοφυλακειου εβαλε. και τη ημερα εκεινη
λιτανειας και εχασειας προς τον κυριου
ημων ιησου χριστου, και προς τιν παμμακα-
ρισου, τιν πανδιδου αγιαμ θεοτοκου,
τιν ελπιδου και αγκουρα ημων των δεσβου
και ορθοδοξου χριστιανου, εκαμαμ μετω πα-
σης διλαβειας. και ηυφρανθησαν οι χριστι-
ανοι, και ηγαλλιαθησαν, και εκεν του αγαθου
ταυτα, οπω εγενητο: και ελθεθερωθη η καθο-
λικη μεγαλη εκκλησια: και αι επιλοιπαι
ολαι εκκλησιαι της παλις, και του Γαλατα.
και ιδου επληρωθη το ρητομ τει κυριου ημων
ιησου χριστου: οπω λεγει εις το θεου και ιερου
διαγγελιου, προς τον πετρομ. συ ε πετρος:
και επι ταυτη τη πετρα οικοδομησω μια τιν
εκκλησιου: και πυλαι αδεν και καταυσιμ
αυτης.

ετι ο πατρι-
αρχης μο-
ναστηριου
ουτιου.

Τει ο πατριαρχης, κυριε Ιερεμιας, και
νεκαινισεν εκ βαθρων γης το μοναστηριου τει
σταυρονικητου, μεγας νικολαου ονομαζομενου,
μεσω εις το αγιου ορθου, οπω ητον ερημου. και τει
καουμ, μεγαλισου και γαυμασου μεταναρθηκου εκ-
καμει: και τον ισορησεν ωραιωτατα και λαμπρα.
και κελια των καλογηρων εκαμει, και πυργου,
και τραπεζου. και τει χου μεγαλη και δυνατου το
γυρου εκτησε: και ωσπερ κασελη, το εκαλωπι-
ου. και σκυδη πολυτιμα και διαφορα επεροση-
λωσε, χρυσου και αργυρου. και κηματα πολλα, η-
γαν μαλκια, δια τροφου των καλογηρων.

επεισενα-
σις τει χα-
ραττιου.

Πατριαρχου ονη ο τει: ηλθεν ο αρχιεπι-
σκοπος της πρωτου ιερουσαλημ, αρχιεδου, ονο-
ματι περχου, εδω εις τιν κωνσταντινουπο-
λιμ: και ανεφανηθη εις το διβαθη: και εδειξε χρυ-
σου βασιλικα: τα οποια ελεγαμ, και απε-
φηναν: οτι η αρχιεπισκοπη αυτη να εχει τα
βερροια: τα οποια ειναι επισκοπη της μητροπο-
λεως θεσσαλονικης.

και

sumptu. Deinde Sultanu Imperator in
urbem introduxit, eisq hanc tradidit.

Has cum Bassa ex ore Testium audisset: ac-
cessit ad Sultanum: omnia ipsi exposuit: anno-
sam Testium senectutem indicavit. Quibus
ille auditis, nihil magis admiratus est: et illico
Patriarcha sufficienter cavuit, eumq decre-
to securum fecit: ne ullum ei periculum am-
plius creetur, nec molestia facessatur, de huius
modi negotio Ecclesiarum, quo ad hic consistat
Mundus.

Hoc testi-
monio So-
limannus
acquiesces
periculum
illud in o-
mne tem-
pus abolet.

Hoc decreto Patriarcha accepto: in Patriar-
cheiu revertit, comitatus cuncto Christiano po-
pulo: et illud in armario Ecclesia deposuit. Eo
quoque die, Litaneis et gratiarum actioni-
bus, Dominum nostrum Iesum Christum,
et sanctam gloriosissimamque Pammacaria-
stam, Dei genetricem, spem et ancipiorum
verorumque Christianorum, perquam
reverenter venerati sunt. Gaudium eximi-
um tunc ipsis contigit: insperato omnibus
lactijs incesserunt: propter hoc, tantu, tamq
commemorandum, bonum: quod liberata es-
sent abolitionis metu, tum catholica magna,
tum reliqua omnes urbis Galatae, Ecclesia.
Ecce, impletum est illud: quod Dominus no-
ster Iesus Christus in S. Evangelio ad Petrum
dicit: Tu es Petrus: & super hanc petram
aedificabo Ecclesiam meam: nec portae
inferorum praevalent ei.

Gratiarum
actio &
exultatio
Græcoru.

Matth, 16.

Hic Patriarcha Hieremias, instauravit a
fundamentis Monasterium Stauroniceta:
quod aliter, Magni Nicolai nomen habet:
et in monte S. Atho situm est: quod tunc
ab incolis desertum fuerat. Templum eius,
magnitudine et figura admirabile, cum por-
ticibus fecit: pictisque imaginibus elegan-
tissime illustravit. Cellulas item Monachis
aedificavit, et turres, et S. mensam. Muro
magno et valido cinxit: et ad instar castelli
exornavit. Vasa praeterea preciosa diversa ge-
neris, aurea et argentea, dedecavit. Deniq mul-
tis possessionibus, ex quibus alimonia Monachis
suppeditetur, locupletavit.

P. Hieremi-
as Monaste-
rium extu-
xit.

Tempore huius Patriarchae venit ArchiEpi-
scopus Achridarum, olim primae Iustinianae, no-
mine Prochorus, huc Constantinopolim: cumq
in Senatum accessisset, protulit diplomata au-
rei sigilli imperatoria: quibus affirmabatur, et
declarabatur: ad ArchiEpiscopatum eius per-
tinere Berrhocam: qui est Episcopatus Metro-
poleos Thessalonicae.

Prochorus
Achriden-
sis Berrhoe-
am sibi ven-
dicans, au-
get Chara-
zium.

0 4 Acta

E. C. A. της Κ. Τ. Π.
IOANNINA 2008